

**BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VLADA**

NACRT

**ZAKON
O ZAŠTITI OKOLIŠA**

Sarajevo, veljača 2014. godine

ZAKON O ZAŠTITI OKOLIŠA

I - OPĆE ODREDBE

Članak 1. (Predmet Zakona)

Ovim zakonom uređuje se:

- očuvanje, zaštita, obnova i poboljšanje ekološke kvalitete i kapaciteta okoliša, kao i kvalitete života;
- mjere i uvjeti upravljanja, očuvanja i racionalnog korištenja prirodnih resursa;
- pravne mjere i institucije očuvanja, zaštite i poboljšanja zaštite okoliša; financiranje aktivnosti vezanih za okoliš i dragovoljne mjere i
- poslovi i zadaci organa uprave na različitim razinama vlasti.

Sukladno načelima suradnje i podjele odgovornosti ovom zakonu je cilj:

- smanjeno korištenje, sprječavanje opterećivanja i zagađivanja okoliša, sprječavanje narušavanja, kao i poboljšanje i obnova oštećenog okoliša;
- zaštita ljudskog zdravlja i poboljšanje uvjeta okoliša za kvalitetu života;
- očuvanje i zaštita prirodnih resursa, racionalno korištenje resursa i takav način gospodarstva kojim se osigurava obnova resursa;
- usklađenost drugih interesa entiteta i distrikta Brčko sa zahtjevima za zaštitom okoliša;
- međunarodna suradnja u zaštiti okoliša;
- poticanje javnosti i sudjelovanje javnosti u djelatnostima koje imaju za cilj zaštitu okoliša;
- koordiniranje gospodarstva i integriranje socijalnog i ekonomskog razvoja sukladno zahtjevima zaštite okoliša i
- uspostavka i razvitak institucija za zaštitu i očuvanje okoliša.

Članak 2. (Primjena zakona)

Odredbe ovoga zakona odnose se na:

- sve oblike okoliša (zrak, vodu, tlo, biljni i životinjski svijet, krajolike, izgrađeni okoliš);
- sve vidove djelatnosti kojima je svrha korištenje i opterećivanje prirodnih resursa, odnosno djelovanje na okoliš koje znači opasnost od njegova zagađivanja ili imaju izvjestan utjecaj na okoliš (poput buke, vibracija, radijacije-izuzimajući nuklearnu radijaciju, otpad, itd.);
- prava i odgovornosti pravnih i fizičkih osoba koje obavljaju djelatnosti utvrđene zakonom i
- zadatke u području okoliša koji proistječu iz međunarodnih konvencija.

Članak 3. (Pravo na okoliš)

Svaka osoba ima pravo na zdrav i ekološki prihvatljiv okoliš kao temeljno ustavno pravo, stoga je individualna i kolektivna dužnost zaštititi i poboljšati okoliš za dobrobit sadašnjih i budućih naraštaja.

II - DEFINICIJE

Članak 4. (Pojmovi i definicije)

U smislu ovoga zakona, sljedeći izričaji znače:

- „**biosfera**“ - biosfera je dio Zemljine površine i njezine neporedne atmosfere u koje se odvija život svih organizama“;
- "**biota**" - znači skup svih bioloških (živih) organizama u biotičkoj sredini. Biotička sredina je sustav u kojem, pored fizičkih i kemijskih zakonitosti, vladaju i specifične biološke zakonitosti;
- "**dopuštenje**" – pisani akt – rješenje potrebno za pribavljanje odobrenja građenja i rada pogona i postrojenja ili za obavljanje djelatnosti;
- "**emisija**" - izravan ili neizravan ispušt materija, vibracija, topline, mirisa ili buke koje proizvodi jedan ili više izvora u postrojenju i ispušta u zrak, vodu, tlo;
- "**GMO**" - genetski modificirani organizmi, kako su definirani Zakonom o genetski modificiranim organizmima BiH;
- "**granične vrijednosti emisija**" - masa izražena u vidu specifičnih parametara, koncentracije i/ili nivoa emisija, koje neće biti prekoračene tokom određenog ili određenih vremenskih razdoblja;
- "**informacije o okolišu**" - svaka informacija u pisanom, vizuelnom, audio, elektronskom ili bilo kojem drugom materijalnom obliku o stanju okoliša, odnosno o komponentama okoliša;
- "**izvještaj o strateškoj procjeni**" - dokument koji se prilaže uz određeni plan, program ili strategiju i sadrži identifikaciju, opis i procjenu mogućih značajnih uticaja na okoliš zbog realizacije plana, programa ili strategije, kao i varijante razmatrane i usvojene na osnovu ciljeva i prostornog obuhvata plana, programa ili strategije;
- "**javnost**" - jedna ili više fizičkih ili pravnih osoba, njihove udruge, organizacije ili grupacije;
- "**korištenje okoliša**" - djelatnost koja izaziva promjene u okolišu, njegovim korištenjem u cijelosti ili nekom njegovom komponentom kao prirodnim resursom ili ispuštajući materije, odnosno energiju u okoliš ili komponentu okoliša, a u skladu sa propisima koji reguliraju područje zaštite okoliša;
- "**nadležne institucije za okoliš**" - institucije koje su ovlaštene za postepene, i koje raspolažu podacima bitnim za okoliš. institucije koje obavljaju djelatnosti u vezi sa okolišem i koje raspolažu podacima;
- „**Imisija**“ Kvalitet segmenta okoliša (zrak, voda, tlo) koja se izražava kao prosječna vrijednost u određenom vremenu i prostoru;
- "**najbolje raspoložive tehnike**" - najefikasniji i najnapredniji stepen razvoja djelatnosti i njihovog načina rada koji ukazuje na praktičnu pogodnost primjena određenih tehnologija (za osiguranje graničnih vrijednosti emisija) u cilju sprječavanja i tamo gdje to nije izvodljivo, smanjenje emisija u okoliš. Najbolje raspoložive tehnike podrazumijevaju i tehnologiju koja se primjenjuje i način na koji se postrojenje projektuje, gradi, održava, koristi i stavlja van upotrebe;
- "**nesreća većih razmjera**" - pojava emisije većih razmjera, požara ili eksplozije uslijed nekontroliranih promjena nastalih tokom rada postrojenja

- koje znače neposrednu ili odloženu ozbiljnu opasnost po zdravlje ljudi ili okoliš, unutar ili izvan postrojenja, a koja uključuje jednu ili više opasnih materija;
- **"nevladine organizacije koje promiču zaštitu okoliša"** - su organizacije koje se bave zaštitom okoliša i koje su se svojim statutima opredijelile za promicanje zaštite okoliša;
 - **"okoliš"** je prirodno okruženje organizama i njihovih zajednica uključujući i čovjeka, koje omogućuje njihovo postojanje i njihov daljnji razvoj: zrak, vode, tlo, zemljište energija, te materijalna dobra i kulturna baština kao dio okruženja kojeg je izgradio čovjek; svi u svojoj raznolikosti i ukupnosti uzajamnog djelovanja;
 - **"opasnost"** - unutarnje svojstvo opasnih materija ili fizička situacija koja može izazvati štetu po ljudsko zdravlje ili okoliš;
 - **"opasna supstanca"** - podrazumijeva supstancu, mješavinu materija ili preparat utvrđen provedbenim propisom, a koja je prisutna kao proizvod, nusproizvod, talog ili međuproizvod, uključujući i one supstance za koje je osnovano očekivati da bi mogle nastati u slučaju nesreće;
 - **"opterećivanje okoliša"** - emisija materija ili energije u okoliš;
 - **"operator"** - svaka fizička ili pravna osoba koja upravlja radom ili nadzire postrojenje, odnosno u slučajevima utvrđenim zakonima, osoba na koju su prenesene javne ovlasti;
 - **"plan aktivnosti"** - plan prilagođavanja postojećih pogona i postrojenja koji sadrži ciljeve, mjere i uvjete koji moraju zadovoljiti nove standarde zaštite okoliša svih segmenata okoliša s utvrđenim sredstvima u utvrđenom roku;
 - **"područje utjecaja"** - područje ili dio prostora na kojemu je izazvan izvjestan stepen utjecaja na okoliš, ili koji može nastati kao posljedica korištenja okoliša;
 - **"pogon i postrojenje"** - jedna ili više tehničkih jedinica u kojima se vrše djelatnosti koje mogu imati negativne utjecaje na okoliš ili su prisutne opasne supstance;
 - **"prirodni resurs"** - sastavnica prirodnog okoliša, odnosno sastavni dio prirodnog okoliša, koji se može koristiti da bi se zadovoljile potrebe društva, izuzimajući umjetni okoliš;
 - **"procjena utjecaja na okoliš"** - identificiranje, opis i odgovarajuća procjena u odnosu na svaki pojedinačan slučaj, sukladno odredbama ovoga zakona, izravan i neizravan utjecaj nekog projekta na slijedeće elemente i čimbenike:
 - ljude, biljni i životinjski svijet;
 - tlo, vodu, zrak, klimu i krajolike;
 - materijalna dobra i kulturno naslijeđe;
 - međudjelovanje čimbenika navedenih u točkama 1., 2. i 3;
 - **"promjena u radu"** - promjena u prirodi, funkcioniranju ili proširenje postrojenja koje bi moglo imati posljedice po okoliš;
 - **"rizik"** - mogućnost pojave određenog učinka unutar određenog razdoblja ili u određenim okolnostima;
 - **"sastavnice okoliša"** - tlo, zrak, vode, zemljište, biosfera, kao i izgrađeni okoliš, nastao kao posljedica djelovanja ljudskog čimbenika i sastavni je dio okoliša;

- **"skladištenje"** - odlaganje radi čuvanja na sigurnome mjestu ili držanja na skladištu;
- **"standard kvalitete okoliša"** - propisani zahtjevi koji se moraju ispuniti u određenom vremenskom razdoblju, u određenoj sredini ili određenom dijelu, kako je propisano ovim zakonom ili drugim zakonima, koji se primjerice odnose na kvalitetu zraka ili vode;
- **"strategijska procjena okoliša"** – sustavni proces vrednovanja okolišnih posljedica predloženih planova, programa ili strategija, uključujući i zdravlje, koji se sastoji od određivanja opsega izvještaja o strategijskoj procjeni i njegovoj pripremi, uz osiguranje javnih rasprava i konsultacija, te uzimanje u razmatranje izvještaja o strategijskoj procjeni i rezultata javnih rasprava i konsultacija, kako bi se još u ranoj etapi donošenja odluka uz ekonomska i društvena uključila i okolišna razmatranja;
- **"tlo"** - trodimenzionalno tijelo, rastresiti površinski sloj Zemljine kore nastao pod utjecajem pedogenetskih faktora kroz procese pedogeneze, a determinira se na osnovu njegovih unutarnjih osobina;
- **"utjecaj na okoliš"** - znači bilo koji efekat na okoliš, uključujući ljudsko zdravlje, floru, faunu, biodiverzitet, tlo, klimu, vode, zrak, krajolike, prirodna područja, materijalna dobra, kulturno nasljeđe i interakciju između ovih faktora;
- **"zagađenost"** - podrazumijeva izravno ili neizravno uvođenje, kao posljedicu ljudske djelatnosti, materija, vibracija, topline, mirisa, ili buke u zrak, vodu ili tlo koje mogu biti štetne po zdravlje čovjeka ili imovinu, ili kvalitetu života u okolišu;
- **"zaštita okoliša"** - sve odgovarajuće djelatnosti i mjere kojima je cilj prevencija od opasnosti štete ili zagađivanja okoliša, reduciranje ili odstranjivanje štete koja je nastala, i povrat na stanje prije izazvane štete;
- **"zainteresirana strana"** - fizička ili pravna osoba ili organizacija koja živi ili

radi u

području utjecaja, ili području koje će vjerojatno biti pod utjecajem;

Zainteresirana

javnost, u smislu ovoga zakona, znači javnost koja ima interes u odlučivanju o okolišu, bilo zbog lokacije projekta ili prirode danog zahvata u okolišu, javnost

koja

je pod utjecajem ili će vjerojatno biti pod utjecajem namjeravanog zahvata u okolišu

i nevladine organizacije koje promiču zaštitu okoliša.

- **"zemljište"** obuhvata fizički prostor: tlo, klimu, hidrologiju, geologiju, vegetaciju u obimu koji utječe na mogućnost njegovoga korištenja, te rezultate prošle i sadašnje aktivnosti čovjeka, kao i društveno – ekonomske parametre i
- **"značajna promjena"** - promjena u radu postrojenja koja može imati značajan negativan utjecaj po ljude i okoliš. Značajnom promjenom smatra se i bilo koja promjena ili proširenje postrojenja koje odgovara kriterijima/pragovima navedenim u provedbenim propisima.

III – NAČELA ZAŠTITE OKOLIŠA

Članak 5. (Načelo održivog razvoja)

Održivost okoliša podrazumijeva:

- očuvanje sastavnica okoliša na način da stepen utroška obnovljivih materijala, vodnih i energetskih resursa ne prelazi okvire u kojima prirodni sustavi mogu to nadomjestiti i da stepen potrošnje neobnovljivih resursa ne prelazi okvir u kojemu se održivi obnovljivi resursi zamjenjuju;
- stepen polutanata koji se emitiraju ne prelazi kapacitetu zraka, vode, apsorpciji i izvršenju prerade polutanata i
- stalno očuvanje biološkog diverziteta, ljudskog zdravlja, te kvalitete zraka, vode i tla prema standardima koji su uvijek dovoljni za život i obilje ljudi, biljnog i životinjskog svijeta.

Članak 6. (Načelo opreznosti i prevencije)

Pri postojanju prijetnje od nepopravljive štete, nedostatak pune znanstvene podloge ne može biti razlogom za odgađanje uvođenja mjera opreza i prevencije sprječavanja daljnje degradacije okoliša.

Korištenje okoliša organizira se i obavlja na način koji:

- rezultira najnižim mogućim stupnjem opterećenja i korištenja okoliša;
- sprječava zagađivanje okoliša i
- sprječava štetu po okoliš.

Pri korištenju resursa (sirovina i materijala) mora se ispoštovati načelo opreza, tj. pažljivo upravljati i ekonomično koristiti sastavnice okoliša, te svesti na najmanju moguću mjeru nastajanje otpada primjenom reciklaže i/ili ponovnog korištenja prirodnih i vještačkih materijala.

U cilju prevencije u korištenju okoliša primjenjuju se najbolje raspoložive tehnike.

Korisnik okoliša koji predstavlja opasnost po okoliš ili izazove štetu po okoliš dužan je odmah obustaviti aktivnosti koje znače opasnost ili nastanak štete.

Ukoliko je šteta nastala kao posljedica dosadašnjih djelatnosti korisnika, korisnik je dužan otkloniti i popraviti nastalu štetu u okolišu.

Članak 7. (Načelo zamjene)

Svaku djelatnost koja bi mogla imati štetne posljedice po okoliš potrebno je zamijeniti drugom djelatnošću koja znači znatno manji rizik. Zamjena djelatnosti obavlja se i u slučaju da su troškovi takve djelatnosti veći od vrijednosti koje treba zaštititi.

Odredba stavka 1. ovoga članka primjenjuje se pri korištenju proizvoda, dijelova postrojenja, opreme i primjene proizvodnih procesa uz obavezno ograničavanje zagađivanja okoliša na izvoru.

Članak 8. (Načelo integralnog pristupa)

Zahtjevi za visokom razinom zaštite okoliša i poboljšanjem kvalitete okoliša sastavni su dio svih politika kojima je cilj razvitak okoliša, a osiguravaju se sukladno načelu održivog razvoja.

Svrha načela integralnog pristupa je sprječavanje ili svođenje na najmanju moguću mjeru rizika od štete po okoliš u cijelosti.

Načelo integralnog pristupa obuhvaća:

- uzimanje u obzir cijelog životnog ciklusa materija i proizvoda;
- predviđanje posljedica u svim sastavnicama okoliša kao rezultata djelovanja materija i djelatnosti (novih i postojećih);
- svođenje nastanka otpada i štetnog djelovanja otpada na najmanju moguću mjeru;
- primjenjivanje općih metoda za procjenjivanje i usporedbu problema u okolišu; i
- komplementarnu primjenu mjera u odnosu na posljedice, poput kvalitativnih ciljeva zaštite okoliša i mjera usmjerenih ka izvorima kada su u pitanju emisije.

Članak 9. (Načelo suradnje i podjele odgovornosti)

Održivi razvitak postiže se suradnjom i zajedničkim djelovanjem svih subjekata s ciljem zaštite okoliša, svatko u okviru svoje mjerodavnosti i odgovornosti.

Provedba ciljeva vezanih za okoliš potiče se međuentitetskom suradnjom, bilateralnim ili multilateralnim međunarodnim sporazumima o zaštiti okoliša i drugim sporazumima o suradnji, kao i pružanjem informacija i potpore u vezi zaštite okoliša, a posebice u odnosima sa susjednim zemljama.

U nedostatku međunarodnih sporazuma ciljevi zaštite okoliša drugih zemalja, koji se uzimaju u obzir su: smanjenje prekograničnog zagađivanja ili postojanje takve opasnosti po okoliš, kao i sprječavanje zagađivanja i izazivanja štete po okoliš.

Članak 10. (Sudjelovanje javnosti i pristup informacijama)

Pitanja zaštite okoliša ostvaruju se putem sudjelovanja svih zainteresiranih građana. Svaki pojedinac i organizacija moraju imati odgovarajući pristup informacijama koje se odnose na okoliš, a kojim raspolažu organi uprave, uključujući i informacije o opasnim tvarima i djelatnostima u njihovim zajednicama kao i mogućnost sudjelovanja u donošenju odluka.

Organi koji donose propise i tijela nadležna za zaštitu okoliša su dužni pomagati i razvijati svijest javnosti, kao i poticati sudjelovanje u odlučivanju, omogućujući dostupnost informacija široj javnosti.

Javnost ima pravo sudjelovati u postupcima koji se vode na zahtjev operatera i investitora sukladno ovom Zakonu ili drugim propisima.

S ciljem postizanja obeštećenja ili pravne zaštite svaka zainteresirana osoba ima pravo na zaštitu u upravnim i sudskim postupcima.

Članak 11. (Načelo - zagađivač plaća)

Zagađivač plaća troškove nadzora i prevencije od zagađenja, bez obzira jesu li troškovi nastali uslijed nametanja odgovornosti zbog emisija zagađenja, naknada utvrđenih odgovarajućim financijskim instrumentima ili kao obaveza utvrđena propisom o smanjivanju zagađenosti okoliša.

Korisnik okoliša je odgovoran za sve djelatnosti koje imaju utjecaj na okoliš sukladno ovom zakonu i drugim propisima.

IV - ZAŠTITA SASTAVNICA OKOLIŠA

Članak 12. (Integrirana zaštita sastavnica okoliša)

Sastavnice okoliša moraju biti zaštićene pojedinačno i u sklopu ostalih sastavnica okoliša, uzevši u obzir njihove međuovisne odnose. Sukladno tomu utvrđuje se i način opterećivanja i korištenja sastavnica okoliša.

Zaštita sastavnica okoliša podrazumijeva zaštitu kvalitete, kvantiteta i njihovih zaliha, kao i očuvanje prirodnih procesa unutar sastavnica i njihove prirodne ravnoteže.

Posebnim propisima uređuju se pojedina područja zaštite i očuvanja sastavnica okoliša i zaštite od utjecaja koji znače opasnost po okoliš.

Članak 13. (Očuvanje tla)

Očuvanje tla obuhvaća površinu i slojeve ispod površine zemlje, tlo, formacije stijena i minerala kao i njihove prirodne i prijelazne oblike i procese.

Očuvanje tla obuhvaća očuvanje proizvodnosti, ustroja, ravnoteže vode i zraka, te biota tla.

Na površini ili ispod površine zemlje mogu se obavljati takve vrste djelatnosti i odlagati tvari koje ne zagađuju ili oštećuju kvantitet, kvalitet, materijalne procese tla i sastavnice okoliša.

Tokom i prije provedbe projekata (izgradnje, eksploatiranja ruda, itd.), mora se osigurati odgovarajuće razdvajanje i zaštita površinskog tla kao i zaštita i korištenje poljoprivrednog zemljišta.

Nakon završetka djelatnosti koje uključuju korištenje tla, korisnik će osigurati obnovu, odnosno razvitak toga područja prema utvrđenome planu.

Korisnik će osigurati obnovu i ponovni razvitak područja tokom korištenja okoliša, tamo gdje postoje uvjeti i ukoliko je to utvrđeno posebnim propisima ili odlukom mjerodavnog organa.

Članak 14. (Zaštita voda)

Zaštita voda obuhvaća očuvanje površinskih i podzemnih voda, zaliha vode, reguliranje kvaliteta i kvantiteta vode, zaštitu riječnih korita, obalnih područja kopnenih voda i akviafera.

Prirodan protok, ustroj i uvjeti protoka, korito, obalna područja mogu se mijenjati samo uz osiguranje očuvanja prirodne ravnoteže vodnih ekosustavka i njihovoga funkcioniranja.

Uvjeti za ekstrakciju i korištenje vode za svaku vrstu vodnih resursa, sukladno uvjetima toga područja, utvrđeni su posebnim propisima.

Vode se mogu koristiti i opterećivati uz primjenu odgovarajućeg tretmana, na način koji ne znači opasnost prirodnim procesima ili obnovi kvalitete i kvantiteta vode.

Ekstrakcija i povrat otpadnih voda u vode, kao i prijenos voda obavlja se bez nepovoljnog utjecaja na pričuve, kvalitet i biotu voda iz kojih se obavlja opskrba ili čiji povrat i ne znači opasnost njihovom samoprečišćavanju.

Zaštita voda definirana je Zakonom o vodama Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“ broj: 70/06).

Članak 15. (Zaštita zraka)

Zaštita zraka obuhvaća očuvanje atmosfere u cijelosti, sa svim njezinim procesima, očuvanje njezine strukture i klimatskih obilježja.

Zrak mora biti zaštićen od opterećenja svih umjetnih utjecaja koji se vrše na zrak ili na druge sastavnice okoliša putem transmisija radiokativnih, tečnih, plinovitih ili čvrstih tvari ukoliko postoji opasnost od štetnog utjecaja na kvalitet zraka ili štetnog odražavanja po ljudsko zdravlje.

Kada se planira uvođenje aktivnosti i uspostavka postrojenja, kao i proizvodnja i korištenje proizvoda potrebno je poduzeti mjere kako bi razina zagađujućih materija zraka bio sveden na najmanju moguću mjeru.

Planiranje zaštite zraka, izvori emisija, zaštita zraka, nadzor, učešće javnosti i finansiranje zaštite zraka propisani su Zakonom o zaštiti zraka.

Članak 16. (Očuvanje biosfere)

Očuvanje biosfere obuhvaća zaštitu živih organizama, njihovih zajednica i staništa, uzevši u obzir i očuvanje prirodnih procesa unutar njihovih staništa i prirodne ravnoteže uz osiguravanje održivosti ekosustavka.

Korištenje biosfere ne može se obavljati na način koji narušava prirodne procese i uvjete bioraznolikosti i znači opasnost za njegovu održivost.

Članak 17. (Očuvanje izgrađenog okoliša)

Prostornim planom određuju se zone izgradnje na određenim lokacijama ovisno od stupnja opterećenja okoliša i svrhe izgradnje unutar određenih dijelova na određenim lokacijama.

Obavljanje djelatnosti u pojedinim zonama, gdje postoji zaštitna udaljenost ili područje, dopušteno je na način utvrđen posebnim propisima sukladno prirodi opterećivanja okoliša i propisima o zaštiti okoliša.

Zelene površine unutar općine uređuju se na način utvrđen posebnim propisima.

Članak 18. (Opasne supstance i tehnologije)

Zaštita od štetnih utjecaja opasnih materija obuhvaća zaštitu od upotrebe svih prirodnih i vještačkih materija koje koriste, proizvode ili razdjeljuju korisnici okoliša tokom provedbe djelatnosti, a koje su po svom kvantitetu ili kvaliteti, eksplozivne, zapaljive, radioaktivne, toksične, podložne koroziji, izazivaju infekcije, ekotoksične, mutagene, kancerogene, iritirajuće, ili mogu izazvati takav utjecaj u kontaktu s drugim supstancama.

Tokom gospodarenja opasnim supstancama ili tokom uporabe, uključujući i eksploataciju, odnosno ekstrakciju, skladištenje, transport, proizvodnju, izradu i

primjenu ili kada se primjenjuju opasne tehnologije, moraju se poduzeti sve potrebne zaštitne i sigurnosne mjere kojima se rizik od opasnosti po okoliš svodi na najniži stepen ili se eliminiira mogućnost takvih opasnosti sukladno posebnim propisima.

Pri primjeni tehnologija koje mogu značiti opasnost po okoliš mora se odrediti zaštitno područje ili razdaljina, sukladno prirodi izvora opasnosti, kako bi se umanjio rizik od opasnosti po okoliš.

Članak 19. (Otpad)

Zaštita od štetnog utjecaja otpada na okoliš obuhvaća zaštitu od svih vrsta materija, proizvoda, uključujući ambalažu i materijal za pakiranje tih materija, odnosno sve vrste proizvoda koji se odlažu ili za koje se planira da će biti odloženi.

Posjednik otpada dužan je poduzeti odgovarajuće mjere upravljanja otpadom i druge mjere zbrinjavanja otpada koje su propisane Zakonom o upravljanju otpadom Federacije BiH, te osigurati temeljne mjere s ciljem sprječavanja stvaranja otpada, recikliranja i tretiranja otpada za ponovnu uporabu, kao i moguće stvaranje energije, te sigurno odlaganje.

Članak 20. (Buka i vibracije)

Zaštita od buke i vibracija u okolišu obuhvaća zaštitu od svih vrsta umjetno proizvedenih emisija energija koje izazivaju opterećenje nepoželjnom, neprijatnom bukom, odnosno vibracijama koje mogu ugroziti zdravlje ili na njega štetno utjecati.

Radi zaštite od buke potrebno je primjenjivati tehničke i organizacijske metode koje potiču: smanjivanje stvaranja emisija buke ili vibracija, odnosno izvora koji stvaraju buku ili vibracije;

- smanjivanje opterećenja, odnosno sprječavanje povećavanja opterećenja bukom ili vibracijama i
- naknadnu zaštitu u onim sredinama koje su pod stalnim opterećenjem iznad utvrđenih standarda.

Zaštita od buke i vibracije definirana je Zakonom o zaštiti od buke Federacije Bosne i Hercegovine.

Članak 21. (Radijacija)

Zaštita okoliša od štetnih radijacijskih utjecaja obuhvaća zaštitu od umjetno proizvedene i prirodne jonizacije, nejonizirajuće radijacije i termalne radijacije svih vrsta, što se propisuje posebnim zakonom.

Zaštita od štetnih radijacija definirana je Zakonom o radijacijskoj i nuklearnoj sigurnosti u Bosni i Hercegovini.

V - INFORMIRANJE I IZOBRAZBA O OKOLIŠU

Članak 22. (Sustav informiranja o okolišu i prikupljanje informacija)

Federalno ministarstvo okoliša i turizma (u daljnjem tekstu: Federalno ministarstvo) dužno je uspostaviti sustav informiranja o okolišu i naložiti monitoring stanja okoliša, djelatnosti mjerenja, prikupljanja, obrade i evidentiranja podataka o korištenju i opterećenju okoliša.

Sustav informiranja se uspostavlja i organizira na temelju teritorijalne gustoće naseljenosti i intenziteta korištenja okoliša, kao periodičan izvještaj o stanju okoliša, na način:

- utvrđivanja kvantitativne i kvalitativne promjene stanja okoliša nastale kao posljedica korištenja i uporabe na međunarodnoj razini, na način zajedničkog procjenjivanja sa socijalnim i ekonomskim podacima i sa stajališta utjecaja na zdravlje stanovništva;
- utvrđivanje uzroka utjecaja na okoliš sa zadovoljavajućom točnošću, uključujući i detaljne prikaze potrebne za određivanje uzročno - posljedične veze u odnosu na štetu;
- predviđanja u što kraćem roku opasnosti po okoliš;
- mogućnosti poduzimanja mjera predviđenih propisima i drugih mjera od mjerodavnih organa i
- korištenja u svrhu planiranja.

Federalne Agencije za vode, Federalni hidrometeorološki zavod, Federalni zavod za agropedologiju, Federalni zavod za statistiku, Federalni zavod za geologiju, Federalni zavod za zaštitu prirode prirode i druge upravne organizacije, dužni su osigurati prikupljanje, obradu i evidentiranje odgovarajućih podataka i informacija, posebno o korištenju i opterećenju okoliša, iz svoje nadležnosti i dostaviti ih Federalnom ministarstvu okoliša i turizma, te Ministarstvu vanjske trgovine i ekonomskih odnosa BiH, kao i međunarodnim institucijama.

Kantonalno ministarstvo mjerodavno za okoliš (u daljnjem tekstu: kantonalno ministarstvo) dužno je dostaviti podatke neophodne za rad sustavka informiranja o okolišu.

Vlada Federacije će donijeti podzakonski akt, kojim će biti regulirana sva pitanja sustavka prikupljanja podataka i informisanja o okolišu.

Članak 23. (Mjerenja opterećenja i korištenja okoliša)

Korisnici okoliša dužni su obavljati mjerenja opterećenja i korištenja okoliša koja su posljedica njihovih djelatnosti na način utvrđen posebnim propisima, i omogućiti mjerodavnim organima pristup tim podacima.

Članak 24. (Upis podataka o okolišu u druge upisnike)

Utvrđeno činjenično stanje, opseg i priroda stalne štete po okoliš, utvrđeni odlukom mjerodavnog organa ili suda, evidentiraju se kao privremeni upis u zemljišnim knjigama i u katastru nekretnina.

Federalno i kantonalna ministarstva (u daljnjem tekstu: mjerodavno ministarstvo) po službenoj dužnosti zahtijevaju upis podataka u slučaju kada je odgovornost utvrđena od suda.

Izmjena činjeničnog stanja, stupnja prirode zagađenosti okoliša, temelj je upisu podataka koji se obavlja na zahtjev vlasnika nekretnine, mjerodavnog ministarstva ili suda.

Članak 25. (Istraživanje okoliša i tehnički razvitak)

Odgovornost za zaštitu okoliša unapređuje se razvitkom znanosti i tehnologije, organizacijom znanstvenog istraživanja i tehničkog razvoja, objavljivanjem nalaza, kao i praktičnom primjenom domaćih i međunarodnih istraživačkih radova.

Studija usmjerena na istraživanje stanja okoliša i razvoja zaštite okoliša predmet je prioritetne potpore mjerodavnih organa i institucija. Federalni ministar za zaštitu okoliša i turizma i kantonalni ministar za zaštitu okoliša (u daljnjem tekstu: mjerodavni ministar) dužan je, u suradnji sa federalnim ministrom obrazovanja i nauke, te kantonalnim ministrima obrazovanja, koordinirati potporu i procjenu znanstvenih istraživanja u području okoliša.

Članak 26. (Okolišna izobrazba, obuka i kultura)

Svaki građanin ima pravo stjecati i unapređivati znanje o okolišu.

Širenje i unapređivanje znanja o okolišu su prvenstvene obveze Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Federacija), kantona i lokalne razine vlasti.

Mjerodavni ministar dužan je surađivati s drugim ministrima s ciljem osiguravanja stručne izobrazbe o okolišu.

Članak 27. (Instruiranje i podučavanje javnosti o okolišu)

Federalni, kantonalni organi uprave i općinske službe za upravu dužni su obaviti obveze iz čl. 25. i 26. ovoga zakona putem institucija za instruiranje i izobrazbu javnosti, u suradnji s udrugama za zaštitu okoliša i stručnim organizacijama koje angažiraju javnost u zaštiti okoliša. Federacija, kantoni i općinske službe za upravu dužni su pružiti potporu institucijama naobrazbe, vjerskim zajednicama, znanstvenim institucijama, stručnim organizacijama i udrugama kako bi mogli djelotvornije provoditi svoje djelatnosti naobrazbe i poduke.

Članak 28. (Upisnik o pogonima i postrojenjima, te zagađivanjima)

Mjerodavno ministarstvo vodi upisnik o pogonima, postrojenjima i zagađivanjima.

Upisnik sadrži podatke o djelatnostima, te pogonima i postrojenjima koja ugrožavaju ili mogu ugroziti okoliš a osobito:

- ime i adresu operatora i lokaciju pogona i postrojenja;
- kratak opis djelatnosti i tehnološkog procesa;
- bitne podatke koji se tiču emisija, opasnih materija prisutnih u pogonu i postrojenju, proizvodnje otpada i korištenja resursa i energije;
- podatke koji se odnose na izdavanje dopuštenja, promjene i sl. i
- podatke o nadzoru, bitnim ishodima i poduzetim mjerama.

Kantonalno ministarstvo priprema godišnje izvješće o izdanim dopuštenjima za pogone i postrojenja i uz podatke iz stavka 2. ovoga članka dostavlja ga Federalnom ministarstvu.

Nadležne institucije za okoliš su dužne mjerodavnom ministarstvu dostaviti podatke kojima raspolažu.

Federalni ministar propisat će način dostavljanja podataka.

Upisnik o postrojenjima i zagađivanjima dostupan je javnosti.

Svaka osoba koja ima pravni interes može tražiti uvid u upisnik i izdavanje preslike podataka iz upisnika.

Članak 29.
(Aktivno pružanje informacija o zaštiti okoliša)

Federalno ministarstvo pružat će informacije o okolišu na transparentan i djelotvoran način.

Federalno ministarstvo koristit će publikacije u tiskanoj i elektronskoj formi koje su dostupne javnosti, kao i instrumente javnog obavještanja.

U slučaju neposredne opasnosti po ljudsko zdravlje ili okoliš federalni ministar odmah će predstavnicima javnosti dostaviti sve podatke koje posjeduje i koji bi javnosti mogli omogućiti poduzimanje mjera za sprječavanje ili ublažavanje štete koja proizlazi iz određene opasnosti.

VI - SUDJELOVANJE JAVNOSTI I PRISTUP INFORMACIJAMA O OKOLIŠU

Članak 30.
(Informacije o okolišu)

Informacija o okolišu sadrže podatke o:

- stanju elemenata okoliša, poput zraka i atmosfera, vode, tla, krajolika, prostora i prirodnih područja, biološke raznolikosti i njegove sastavnice, uključujući genetski modificirane organizme i međudjelovanje ovih elemenata;
- čimbenicima poput materija, energije, buke i radijacije, djelatnostima i mjerama, uključujući administracijske mjere, sporazume o zaštiti okoliša, planove i programe, koji utječu ili postoji vjerojatnost da će utjecati na elemente okoliša u okviru odjeljka 1. ovoga stavka, analizi troškova i dobiti i drugim ekonomskim analizama i pretpostavkama koje se koriste u odlučivanju u okolišu;
- stanju ljudskoga zdravlja i sigurnosti, životnim uvjetima, kulturnim dobrima i građevinama u mjeri u kojoj su ili bi mogli biti pod utjecajem stanja elemenata okoliša ili putem ovih elemenata pod utjecajem čimbenika, djelatnosti ili mjera navedenih u odjeljku 2. ovoga stavka i
- organima i institucijama mjerodavnim za okoliš;

Članak 31.
(Zabrana diskriminacije)

Sukladno odredbama ovoga zakona javnost ima pristup informacijama, mogućnost sudjelovanja u odlučivanju i zaštitu prava pred upravnim i sudskim organima po pitanjima zaštite okoliša bez diskriminacije na temelju državljanstva, nacionalnosti ili mjesta stanovanja i u slučaju pravnih osoba bez diskriminacije na temelju njihovoga mjesta upisa ili središta djelatnosti.

Organ uprave osigurat će da osobe koje ostvaruju svoja prava sukladno odredbama ovoga zakona neće biti kažnjene, proganjane ili uznemiravane na bilo koji način zbog svoga sudjelovanja u postupku.

Zloupotrebavanje pravnih sredstava (pokretanjem parnice, plaćanjem odštete ili pokretanjem građanskog, kaznenog, prekršajnog ili radno-pravnog postupka) radi kažnjavanja, progona ili uznemiravanja osoba koje su ostvarivale svoja prava na sudjelovanje javnosti smatrat će se nezakonitim.

Članak 32. **(Izobrazba i kadrovsko jačanje)**

Federalno ministarstvo izobrazbe i znanosti, Federalno ministarstvo kulture i športa, Ministarstva izobrazbe županija, u suradnji s Federalnim ministarstvom izradit će godišnje programe izobrazbe o zaštiti okoliša s ciljem naobrazbe i podizanja svijesti javnosti u području okoliša. Programi naobrazbe o zaštiti okoliša bit će uključeni u nastavne i vannastavne programe. Pored bitnih pitanja zaštite okoliša, ovi će programi sadržavati podatke o tome kako se osigurava pristup informacijama, kako se sudjeluje u odlučivanju i kako se ostvaruje zaštita prava u području okoliša.

Federalno ministarstvo organizirat će obuku nevladinih organizacija koje se bave pitanjima zaštite okoliša.

Članak 33. **(Pristup informacijama o okolišu)**

Federalno ministarstvo će, na zahtjev zainteresirane osobe, osigurati da informacije iz područja zaštite okoliša budu dostupne javnosti.

Zainteresirana osoba je ona osoba koja ima opravdan interes za traženje informacije.

Federalno ministarstvo, uz informaciju, prilaže preslik dokumentacije na temelju koje je sačinjena informacija. Informacija može biti dana i u drugom izrazu uz navođenje razloga za takvim izrazom ili u slučaju njene dostupnosti javnosti u drugom izrazu.

Informacije o okolišu iz stavka 1. ovoga članka bit će stavljene na raspolaganje što je prije moguće, a najkasnije u roku od 15 dana od dana podnošenja zahtjeva osim u slučajevima kada sadržaj i složenost danih informacija opravdava produljenje ovoga roka do jednog mjeseca. Podnositelj zahtjeva bit će obaviješten o svakom produljenju danog roka i razlozima toga produljenja.

Članak 34. **(Odbijanje zahtjeva za davanje informacija o okolišu)**

Zahtjev za davanje informacija o okolišu može biti odbijen ukoliko:

- niti jedan organ uprave ne posjeduje tražene informacije o okolišu;
- zahtjev je očito neutemeljen ili formuliran suviše uopćeno i
- zahtjev se tiče materijala u fazi pripreme ili unutarnje komunikacije organa uprave gdje je takvo izuzimanje od davanja informacije predviđeno nekim drugim zakonom, uzimajući u obzir narušavanje općeg interesa davanjem informacije, ili – informacija je već dostavljena predstavnicima nevladinih organizacija, zainteresiranom stanovništvu odnosnog područja i tiska zbog kolektivnog javnog interesa. U tom će slučaju mjerodavni organ uprave uputiti podnosioca zahtjeva gdje može dobiti potrebne informacije.

Zahtjev za informacije o okolišu može biti odbijen ukoliko bi davanje informacija imalo štetan utjecaj na:

- međunarodne odnose, obranu ili opću sigurnost;
- tijek pravde, pravo osobe na pravedno suđenje i mogućnost organa uprave u provedbi kaznenog ili disciplinskog postupka;

- povjerljivost informacija koje se tiču trgovine i industrije i informacija o emisijama bitnim za zaštitu okoliša, ukoliko je to utvrđeno posebnim propisom s ciljem zaštite ekonomskih interesa;
- prava intelektualne svojine;
- povjerljivost osobnih podataka i/ili dokumente koji se odnose na fizičke osobe u slučaju da te osobe nisu dale suglasnost za otkrivanje danih informacija javnosti, ukoliko je to utvrđeno posebnim propisom;
- interese treće osobe koja je osigurala tražene informacije, a za to nije bila obvezna i ukoliko ta osoba nije dala suglasnost za otkrivanje danog materijala i
- okoliš na koji se informacije odnose, poput mjesta uzgoja rijetkih vrsta.

Razlog odbijanja zahtjeva za davanje informacija iz stavka 2. ovoga članka mora biti obrazložen.

Ukoliko organ uprave ne posjeduje tražene informacije dužan je u najkraćem mogućem roku proslijediti zahtjev organu uprave koji bi mogao imati tražene informacije i o istome obavijestiti podnositelja zahtjeva.

Organ uprave učinit će dostupnim tražene informacije o okolišu koje se mogu izdvojiti od informacija iz stavka 1. i 2. ovoga članka.

Odgovor o odbijanju zahtjeva daje se u pisanom obliku ukoliko je i sam zahtjev za davanje informacija bio u pisanom obliku ili ukoliko podnositelj zahtjeva to traži.

Članak 35. (Naknada za pružanje informacija)

Mjerodavno ministarstvo uvest će naknadu za davanje informacija. Naknada za davanje postojećih informacija ili dokumenata neće prelaziti troškove prijepisa tih informacija i dokumenata. U slučajevima u kojima mjerodavno ministarstvo mora provesti istraživanje ili neke druge djelatnosti na koje nije obavezano zakonom, podnositelj zahtjeva dužan je platiti naknadu sukladno troškovniku.

Mjerodavno ministarstvo donosi troškovnik o visini naknade za davanje informacija koji će biti predložen podnositelju zahtjeva.

Članak 36. (Sudjelovanje javnosti u odlukama)

Mjerodavno ministarstvo osigurati će sudjelovanje javnosti u odlučivanju kod vođenja: upravnih postupaka izdavanja okolišnih dopuštenja za nova i postojeća pogone i postrojenja iz svoje mjerodavnosti.

Mjerodavno ministarstvo osigurati će sudjelovanje javnosti i u odlučivanju za:

- Nove pogone i postrojenja kod kojih se vrši procjena utjecaja na okoliš i odobrava studija, u obliku javne rasprave;
- Za sva postojeća postrojenja i nova postrojenja za koja nije potrebna procjena utjecaja na okoliš i studija, u obliku javnog uvida i
- Za predstanak rada i zatvaranje pogona i postrojenja.

Odredbes ovoga članka ne primjenjuju se u slučaju donošenja odluka o djelatnostima koje služe za obranu zemlje.

Nakon pokretanja upravnog postupka mjerodavno ministarstvo će osigurati sudjelovanje javnosti o sljedećem:

- zahtjevu za izdavanje okolišnog dopuštenja i predloženim djelatnostima i tehnologijama podnositelja zahtjeva;
- organima uprave koji su odgovorni za donošenje odluke odnosno rješenja okolišnog dopuštenja;
- tijeku postupka;
- načinu sudjelovanja javnosti (javna rasprava ili javni uvid);
- organima uprave kod kojih se može izvršiti uvid u dokumentaciju;
- informacijama o okolišu koje su relevantne za predložene aktivnosti i
- organu uprave kojemu se mogu podnijeti primjedbe i prijedlozi, mišljenja, pitanja kao i rok za podnošenje primjedaba, prijedloga, mišljenja, pitanja, itd.

Za nova postrojenja koja imaju studiju procjene utjecaja na okoliš, mjerodavno ministarstvo će osigurati i informaciju o:

- datumu, vremenu i mjestu predviđene javne rasprave.

Zainteresirana javnost bit će obaviještena u roku od 30 dana od dana pokretanja postupka ili od dana okončanja izrade studije o procjeni uticaja na okoliš putem sredstava javnog informiranja, pismeno ili putem službene stranice mjerodavnog ministarstva o vremenu održavanja javne rasprave, postupka izvođenja dokaza, te o mogućnosti podnošenja dokaza i činjenica od utjecaja na rješavanje u predmetnom postupku.

Zainteresirana javnost može, u roku od 30 dana od dana objavljivanja informacije dostaviti u pisanom obliku primjedbe, informacije, analize ili mišljenja koje smatra bitnim za rješavanje u predmetnom postupku.

Rezultati sudjelovanja javnosti uzet će se u obzir pri donošenju rješenja.

Sukladno odredbama Zakona o upravnom postupku mjerodavno ministarstvo obavijestit će javnost o donesenom rješenju.

Članak 37. (Informacije koje se daju na traženje)

Mjerodavno ministarstvo će na zahtjev zainteresirane javnosti, u najkraćem mogućem roku, omogućiti besplatan uvid u sve informacije koje su bitne za donošenje rješenja.

Uvid se odnosi na:

- opis lokacije, fizičkih i tehničkih značajki predložene djelatnosti uključujući procjenu očekivanih rezidija/taloga i emisija;
- opis značajnih utjecaja predložene djelatnosti po okoliš;
- opis mjera predviđenih za sprječavanje i/ili smanjenje tih utjecaja uključujući emisije;
- kratak netehnički rezime navedenih podataka;
- prikaz temeljnih alternativnih rješenja izučenih od podnositelja zahtjeva i
- izvješća i stručna mišljenja koja su pripremili organi uprave.

Zainteresirana javnost može dobiti gore navedene informacije u roku od 15 dana.

Članak 38. (Pravo priziva)

Predstavnici zainteresirane javnosti koji su sudjelovali u prvostepenskom postupku imaju pravo uložiti priziv protiv odluke ili dijela odluke.

Podnositelj zahtjeva čiji zahtjev za dobivanje informacija nije razmatran, neopravdano je odbijen, ili je na njega u potpunosti ili djelomice neadekvatno odgovoreno od strane mjerodavnog organa, ima pravo pokrenuti postupak preispitivanja odluke pred drugostepenskim organom, sukladno odredbama Zakona o upravnom postupku ili pokrenuti upravni spor ako je zahtjev za dobivanje informacije odbijen, a žalba nije dopuštena.

Članak 39. Pristup pravdi zainteresirane javnosti

Predstavnici zainteresirane javnosti pored prava sudjelovanja u postupcima izdavanja dopuštenja i procjene utjecaja na okoliš imaju pravo, ukoliko se netko ponaša oprečno okolišnim principima iz okolišnih zakona, pokrenuti postupak zaštite svojih prava pred mjerodavnim sudom.

Nakon provođenja postupka iz stavka 2. ovoga članka sud može:

- poništiti rješenje o izdanom okolišnom dopuštenju te sam riješiti upravnu stvar;
- poništiti rješenje i naložiti obnovu postupka;
- naložiti pravnim i fizičkim osobama poduzimanje svih neophodnih sanacijskih mjera, uključujući obustavu određenih djelatnosti i/ili plaćanje šteta;
- obavezati pravne i fizičke osobe da uplate naknade u Federalni fond za zaštitu okoliša i
- naložiti privremene mjere.

VII - MJERODAVNOST

Članak 40. (Mjerodavnost federalnog i kantonalnog ministarstva)

Federalno ministarstvo i kantonalna ministarstva, svatko u okviru svoje mjerodavnosti, mjerodavni su za:

- zaštitu okoliša, sprječavanje i otklanjanje opasnosti i šteta po okoliš, obnovu i postupno poboljšanje stanja okoliša;
- utvrđivanje prvenstvenih zadataka za zaštitu okoliša;
- uspostavu pravnih, ekonomskih i tehničkih mjera u interesu zaštite okoliša;
- razvitak, očuvanje i djelovanje sustavka koji služi kao temelj za dobivanje i obradu podataka o mjerenjima, monitoringu, nadzoru, procjeni stanja okoliša, te davanju informacija o eventualnim utjecajima na okoliš;
- donošenje financijskih planova, programa i mjera u području zaštite okoliša i
- suradnja s drugim entitetom i distriktom Brčko.

Članak 41.

(Mjerodavnost Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine u oblasti zaštite okoliša)

Parlament Federacije BiH u oblasti zaštite okoliša nadležan je da:

- donosi zakone iz oblasti okoliša;
- usvaja strategiju zaštite okoliša i druge planove neophodne za očuvanje interesa zaštite okoliša, i procjenjuje njihovo izvršavanje svake dvije godine na osnovu izvještaja Vlade o stanju okoliša;
- odobrava sredstva za ostvarivanje ciljeva vezanih za zaštitu okoliša, kao i
- da kontrolira korištenje tih sredstava.

Članak 42. (Savjetodavno vijeće za okoliš)

Savjetodavno vijeće za okoliš (u daljem tekstu: Savjetodavno vijeće) osniva se radi pružanja znanstvene i stručne potpore Federalnom ministru i Vladi Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Vlada Federacije BiH) u području okoliša.

Savjetodavno vijeće ima konzultativnu i savjetodavnu ulogu, a čini ga predstavnik iz Federalnog ministarstva, koji je ujedno i predsjednik, i 12 predstavnika zainteresiranih strana iz području zaštite okoliša od kojih deset članova Savjetodavnog vijeća predlažu nadležna kantonalna ministarstva za zaštitu okoliša. Jednog predstavnika predlaže Akademija znanosti i umjetnosti Bosne i Hercegovine. Jednog predstavnika predlaže Regionalni centar za zaštitu okoliša – Ured za Bosnu i Hercegovinu ili mreža Arhus centara u BiH na temelju pisane suglasnosti najmanje pet nevladinih organizacija registriranih na području Federacije BiH.

Savjetodavno vijeće vrši usuglašavanje politika u oblasti okoliša kao ustavnu obvezu između entitetske i kantonalne razine mjerodavnosti po pitanju okoliša uključujući stavove i mišljenja znanstvenika i nevladinih organizacija.

Članove Savjetodavnog vijeća imenuje Vlada Federacije Bosne i Hercegovine za razdoblje od četiri godine.

Savjetodavno vijeće sudjeluje u ocjenjivanju strategijskih procjena okoliša i nacrti koji su osnova Strategijskoj procjeni okoliša.

Mjerodavni ministri dostavljaju Savjetodavnom vijeću zakone, strategije, programske i planske dokumente iz području okoliša ili imaju utjecaj na okoliš, radi zauzimanja stavova i davanja mišljenja.

Savjetodavno vijeće donosi poslovnik o svom radu.

Članak 43 (Mjerodavnost federalnog ministarstva)

Federalno ministarstvo:

- analizira i ocjenjuje stanje okoliša i djelatnosti zaštite okoliša, kao i iskustva stečena u području zaštite, korištenja i razvoja okoliša
- uspostavlja i upravlja sustavom informiranja o okolišu u Federaciji BiH;
- izdaje dopuštenja za korištenje okoliša iz svoje mjerodavnosti, sukladno odredbama ovoga zakona i drugih propisa;

- određuje okolišni klasifikacijski sustav materija, proizvoda i tehnologija i daje mišljenje za razdiobu i korištenje istih;
- organizira poslove kojima je cilj sprječavanje ili smanjenje štetnih posljedica po okoliš;
- sudjeluje s drugim mjerodavnim organima u izradi programa i planova za korištenje prirodnih resursa, izradi i ostvarivanju posebnog plana i kvalifikacijskog sustavka i
- rješava po prizivima na rješenja kantonalnih ministarstava donesenih na temelju federalnog zakona i drugih federalnih propisa i obavlja druge poslove i zadatke zaštite okoliša iz mjerodavnosti Federacije BiH.

Članak 44. (Mjerodavnost kantonalnog ministarstva)

Kantonalno ministarstvo:

- analizira i ocjenjuje stanje okoliša i djelatnosti zaštite okoliša kao i iskustva stečena u području zaštite, korištenja i razvoja okoliša;
- obavlja poslove i zadatke utvrđene federalnim zakonom i drugim federalnim propisima;
- uspostavlja i upravlja sustavom informiranja o okolišu u kantonu;
- izdaje dopuštenja za korištenje okoliša iz svoje mjerodavnosti;
- organizira poslove kojima je cilj sprječavanje ili smanjenje štetnih posljedica po okoliš i
- obavlja nadzor nad provedbom kantonalnih zakona i drugih kantonalnih propisa iz području zaštite okoliša.

Članak 45. (Uloga pravosuđa u zaštiti okoliša)

U slučaju izazvane štete ili postojanju opasnosti od štete po okoliš, mjerodavni tužitelj ima pravo poduzimanja mjera i radnji kojima se zahtijeva zabrana ili ograničenje djelatnosti i naknada za štetu nastalu kao posljedica takve djelatnosti, kao i krivično gonjenje sukladno važećem zakonodavstvu.

VIII - PLANIRANJE ZAŠTITE OKOLIŠA

Članak 46. (Sustav okolišnog planiranja)

Sustav okolišnog planiranja obuhvaća donošenje slijedećih programskih dokumenata:

- Međuentiteski program zaštite okoliša;
- Federalna strategija zaštite okoliša i Akcijski plan zaštite okoliša;
- Federalni program zaštite okoliša i
- Kantonalni plan zaštite okoliša.

Članak 47. (Planiranje)

Kantonalni planovi zaštite okoliša usklađuju se s Federalnom strategijom i Akcijskim planom zaštite okoliša i Federalnim programom zaštite okoliša.

Međuentitetsko tijelo za okoliš priprema prijedlog Međuentitetskog programa zaštite okoliša.

Federalna strategija i planovi zaštite okoliša su obvezujući dijelovi sustavka okolišnog planiranja.

Planiranje zaštite okoliša usklađuje se sa socijalnim i ekonomskim razvojnim programima, međunarodnim programima razvoja i dokumentima prostornog uređenja.

Plan zaštite okoliša donosi Vlada F BiH na prijedlog Federalnog ministarstva. Plan zaštite okoliša donosi se za razdoblje od najmanje pet godina.

Federalno ministarstvo podnosi Vladi F BiH izvješće o provedbi Plana svake dvije godine radi razmatranja, usvajanja i dostavljanja Parlamentu Federacije.

Članak 48. (Elementi programskih dokumenata zaštite okoliša)

Federalna strategija i planovi, pored ostalog, sadrže:

- obrazloženje o sadašnjem stanju okoliša ustanovljeno na temelju znanstvenih iskustava i informacija;
- ciljeve koji se moraju ostvariti u planiranom razdoblju;
- načela i smjernice zaštite okoliša;
- zadatke i dužnosti koje treba obaviti radi ostvarenja ciljeva, redoslijed planiranih djelatnosti i krajnji rok za primjenu;
- sredstva i metode za ostvarivanje postavljenih ciljeva s naznačenim planiranim izvorima financiranja i
- naznačena područja u kojima su potrebni posebni instrumenti zaštite okoliša, kao i sadržaje takvih instrumenata.

Članak 49. (Federalna strategija zaštite okoliša)

Federalno ministarstvo priprema prijedlog Federalne strategije zaštite okoliša. Sastavni dijelovi Federalne strategije zaštite okoliša su i:

- Federalna strategija upravljanja vodama;
- Federalna strategija zaštite prirode;
- Federalna strategija zaštite zraka i
- Federalna strategija upravljanja otpadom.

Prijedlog Federalne strategije zaštite okoliša dostavlja se kantonalnim ministarstvima, Savjetodavnom vijeću radi davanja mišljenja i mora biti dostupan javnosti, radi davanja naputaka i primjedbi.

Prijedlog Federalne strategije zaštite okoliša dostavlja se Međuentitetskom tijelu za okoliš i vladama Republike Srpske i Distrikta Brčko radi davanja mišljenja.

Primjedbe i naputci na prijedlog federalne strategije zaštite okoliša dostavljaju se u roku od tri mjeseca od dana prijema prijedloga.

Parlament Federacije donosi Federalnu strategiju zaštite okoliša za razdoblje od najmanje 10 godina.

Članak 50. (Kantonalni plan zaštite okoliša)

Kantoni su dužni donijeti kantonalni plan zaštite okoliša usklađen s Federalnom strategijom zaštite okoliša.

Kantonalno ministarstvo priprema prijedlog plana zaštite okoliša

Prijedlog Kantonalnog plana zaštite okoliša dostavlja se Federalnom ministarstvu, Savjetodavnom vijeću i susjednim kantonalnim ministarstvima radi davanja sugestija, primjedbi i mišljenja.

Prijedlog kantonalnog plana zaštite okoliša mora biti dostupan javnosti radi davanja prijedloga i primjedbi.

Mišljenje i primjedbe na prijedlog kantonalnog plana zaštite okoliša dostavljaju se u roku od tri mjeseca od dana prijema prijedloga.

Skupština kantona donosi kantonalni plan zaštite okoliša za razdoblje od najmanje pet godina.

Kantonalno ministarstvo podnosi izvješće o provedbi kantonalnog plana zaštite okoliša skupštini kantona svake druge godine.

Skupština kantona može donijeti propis kojim će regulirati donošenje općinskih planova zaštite okoliša i njihov sadržaj.

Planove i programe gospodarskih društava u području zaštite okoliša gospodarska društva mogu izraditi na dragovoljnoj osnovi.

Gospodarska društva su dužna izraditi planove zaštite okoliša ukoliko je to propisano posebnim zakonima.

Članak 51. (Strateška procjena okoliša)

Strateška procjena okoliša (u daljem tekstu: strateška procjena) vrši se za planove, programe i strategije u oblastima: prostornog planiranja ili korištenja zemljišta; poljoprivrede; šumarstva; ribarstva; lovstva; energetike; industrije; saobraćaja; upravljanja otpadom; upravljanja vodama; telekomunikacija; turizma; očuvanja prirodnih staništa biljnog i životinjskog svijeta, kojima se uspostavlja okvir za odobravanje budućih razvojnih projekata određenih propisa kojima se uređuje procjena utjecaja na okoliš.

Osnovu strateške procjene čini plan, program ili strategija kojim se utvrđuje okvir za razvoj određenog sektora, odnosno njegove karakteristike, ciljevi i prostorni obuhvat.

Članak 52. (Sadržaj strateške procjene utjecaja na okoliš)

Strateška procjena provodi se u sljedećim fazama:

Faza pripremnih radnji koja obuhvata:

- odlučivanje o izradi strateške procjene;
- izbor nositelja izrade izvještaja o strateškoj procjeni, i
- učešće zainteresiranih organa i organizacija.

Faza pripreme izvještaja o strateškoj procjeni.

Faza konsultacija koja obuhvata:

- učešće zainteresiranih organa i organizacija;
- učešće javnosti;
- konsultacije sa zainteresiranim organima, organizacijama i javnosti drugog entiteta, odnosno Brčko Distrikta, ili druge zemlje, ukoliko

izvršenje plana, programa ili strategije može imati utjecaj na okoliš drugog entiteta, Brčko Distrikta ili druge zemlje i

- izvještaj o rezultatima učešća zainteresiranih organa i organizacija i javnosti.

Faza ocjene izvještaja o strateškoj procjeni koja podrazumijeva izdavanje mišljenja federalnog ministarstva o izvještaju o strateškoj procjeni, koja uzima u obzir rezultate konsultacija sa organima i organizacijama, te sa javnosti i posebno konsultacije vođene sa predstavnicima drugog entiteta, Brčko Distrikta ili druge države.

Usvajanje izvještaja

Konsultacije s predstavnicima druge države, kao i procedure dobijanja i davanja mišljenja u tom smislu, se vode preko državnog ministarstva Bosne i Hercegovine mjerodavnog za okoliš i implementaciju Konvencije o procjeni utjecaja na okoliš u prekograničnom kontekstu.

Članak 53.

(Sadržaj Odluke o strateškoj procjeni utjecaja na okoliš)

Odluku o provedbi strateške procjene donosi federalni organ nadležan za pripremu plana, programa ili strategije po prethodno pribavljenom mišljenju federalnog ministarstva, kada se strateška procjena provodi na federalnom nivou, odnosno kantonalni organ nadležan za pripremu plana, programa ili strategije po prethodno pribavljenom mišljenju kantonalnog ministarstva mjerodavnog za okoliš, kada se strateška procjena provodi na kantonalnom nivou organa, kao i mišljenju drugih zainteresiranih organa, organizacija i javnosti.

Odluka kojom se utvrđuje obaveza provođenja strateške procjene sadrži:

- razloge za vršenje strateške procjene;
- rezime pitanja i problema koji se odnose na okoliš u planu, programu ili strategiji koji će biti razmatrani u okviru strateške procjene;
- razloge za izostavljanje pojedinih pitanja i problema koji se odnose na životnu sredinu u planu, programu ili strategiji iz strateške procjene;
- elemente izvještaja o strateškoj procjeni;
- izbor i obaveze nositelja izrade izvještaja o strateškoj procjeni;
- način učešća zainteresiranih organa i organizacija i javnosti u postupku izrade i razmatranju izvještaja o strateškoj procjeni i
- druge podatke od značaja za izradu strateške procjene.

Odluka kojom se odlučuje da provođenje strateške procjene nije obavezno, sadrži:

podatke o vrsti plana, programa ili strategije i razlozima zbog kojih se ne izrađuje strateška procjena, kriterijume na osnovu kojih je ocijenjeno da ne postoji mogućnost značajnijih utjecaja na okoliš i druge relevantne podatke na osnovu kojih je odlučeno da se ne pristupi izradi izvještaja o strateškoj procjeni.

Odluke iz stavka 1. i 2. ovoga članka čine sastavni dio odluke o pripremi plana, programa ili strategije.

Članak 54.

(Organ nadležan za pripremu plana, programa ili strategije)

Organ nadležan za pripremu plana, programa ili strategije odlučuje o izboru nositelja izrade izvještaja o strateškoj procjeni, po postupku utvrđenim zakonom o javnim nabavkama.

Nositelj izrade izvještaja o strateškoj procjeni može biti samo pravno lice koje je ovlašteno nositelj izrade studije utjecaja na okoliš u skladu sa ovim zakonom i njegovim provedbenim propisom.

Ministar donosi propis kojim se utvrđuje sadržaj izvještaja o strateškoj procjeni.

Članak 55. **(Pribavljanje mišljenja zainteresovanih organa i organizacija)**

Organ nadležan za pripremu plana, programa ili strategije dostavlja zainteresiranim organima i organizacijama na mišljenje izvještaj o strateškoj procjeni iz članka 52. ovoga zakona.

Zainteresirani organi i organizacije dužni su dostaviti mišljenje u roku od 30 dana od dana prijema izvještaja i prateće dokumentacije.

Ako se mišljenje ne dostavi u roku iz stavka 2. ovoga članka smatra se da nema primjedaba na dostavljeni izvještaj o strateškoj procjeni.

Članak 56. **(Učešće javnosti u postupku razmatranja izvještaja o strateškoj procjeni)**

Organ nadležan za pripremu plana, programa ili strategije osigurava učešće javnosti u postupku razmatranja izvještaja o strateškoj procjeni prije dostavljanja izvještaja federalnom ministarstvu na mišljenje.

Javnost razmatra izvještaj u okviru izlaganja plana, programa ili strategije na javnom uvidu i održavanju javne rasprave, ako zakonom nije drugačije određeno.

Organ nadležan za pripremu plana, programa ili strategije na adekvatan način obavještava javnost o načinu i rokovima za vršenje uvida u sadržaj izvještaja i o načinu i rokovima za dostavljanje mišljenja, kao i o vremenu i mjestu održavanja javne rasprave u skladu sa propisom kojim se uređuje postupak donošenja plana, programa ili strategije.

Organ nadležan za pripremu plana, programa ili strategije, u roku od 30 dana od dana završetka javne rasprave, izrađuje izvještaj o učešću zainteresiranih organa i organizacija i javnosti.

Izvještaj iz stavka 4. ovoga članka sadrži obrazloženje o svim prihvaćenim ili neprihvaćenim mišljenjima.

Članak 57. **(Davanje informacija na mišljenje)**

Organ nadležan za pripremu plana, programa ili strategije će, u slučaju da njihova realizacija može imati značajan utjecaj na okoliš drugog entiteta, Brčko Distrikta ili druge države ili ako drugi entitet, Brčko Distrikt ili druga država čiji okoliš može biti značajno ugrožen to zatraži, osigurati da u postupku učešća zainteresiranih organa i organizacija i javnosti, u što kraćem roku, a najkasnije kada bude informirana javnost u Federaciji BiH, da drugi entitet, Brčko Distrikt ili druga država, dobije na mišljenje sljedeće informacije:

- opis plana, programa ili strategije zajedno sa svim dostupnim informacijama o njihovim mogućim utjecajima;
- prirodi odluke koja može biti donesena i

- roku u kojem i načinu na koji drugi entitet, Brčko Distrikt ili druga država može saopćiti svoje mišljenje ili svoju namjeru da ne učestvuje u postupku konsultacija.

Rezultate konsultacija i pribavljenog mišljenja zainteresiranih organa i organizacija i javnosti drugog entiteta, Brčko Distrikta ili druge države, federalno ministarstvo uzima u obzir prilikom davanja mišljenja o izvještaju o strateškoj procjeni i o tome sačinjava poseban dio obrazloženja mišljenja.

Članak 58. (Davanje mišljenja Federalnog ministarstva)

Federalno ministarstvo u roku od 30 dana od prijema izvještaja o strateškoj procjeni i izvještaja o provedenim konsultacijama u skladu sa člancima 55. do 57. ovoga zakona, daje mišljenje, uzimajući u obzir interese zaštite, očuvanja i unapređivanja okoliša, a naročito:

- stepen utjecaja provođenja plana, programa ili strategije na okoliš, cijeneći svaki mogući pojedinačni utjecaj, kao i kumulativni utjecaj na području koje je obuhvaćeno planom, programom ili strategijom;
- mjere i aktivnosti koje se planiraju poduzeti da bi se negativan utjecaj realizacije plana, programa ili strategije umanjio ili izbjegao;
- izvještaj o provedenim konsultacijama sa mjerodavnim organima i organizacijama i javnosti;
- izvještaj o provedenim konsultacijama sa mjerodavnim organima i organizacijama i javnosti drugog entiteta, Brčko Distrikta i druge države i
- način na koji se predviđa praćenje utjecaja na okoliš realizacije plana, programa ili strategije, te mjere koje će se poduzeti ako pri njihovoj realizaciji bude uočen veći negativan utjecaj na okoliš nego što je to predviđeno ili očekivano.

Članak 59. (Usklađivanje sa mišljenjem Federalnog ministarstva)

Prije usvajanja plana, programa ili strategije, organ nadležan za pripremu plana i programa uzima u obzir mišljenje federalnog ministarstva u skladu sa kojim izvršava usklađivanje plana i programa sa interesima zaštite, očuvanja i unapređivanja okoliša.

Članak 60. (Usvajanje Izvještaja o strateškoj procjeni)

Mišljenje o izvještaju o strateškoj procjeni, izvještaj o strateškoj procjeni, izvještaj o rezultatima učešća zainteresiranih organa i organizacija i javnosti će biti sastavni dio dokumentacijske osnove plana, programa ili strategije.

Organ nadležan za pripremu plana, programa ili strategije osigurava dostupnost podataka iz stavka 1. ovoga članka poslije usvajanja plana, programa ili strategije pod uvjetima određenim zakonom.

Izvještaj o strateškoj procjeni za planove, programe i strategije iz federalne mjerodavnosti usvaja Vlada Federacije BiH.

Izveštaj o strateškoj procjeni za planove, programe i strategije iz kantonalne mjerodavnosti usvajaju vlade kantona.

IX - OKOLIŠNO DOPUŠTENJE I PROCJENA UTJECAJA NA OKOLIŠ

Članak 61. (Okolišno dopuštenje)

Cilj okolišnog dopuštenja je visoka razina zaštite okoliša.

Okolišnim dopuštenjem propisuju se mjere za sprečavanje, ili kada to nije izvodivo, smanjenje emisija u zrak, vodu, tlo, spečavanje stvaranja otpada i buke, kako bi se ostvarila visoka razina zaštite okoliša kao cjeline.

Provedbenim propisom utvrdit će se mjerodavnosti za pogone i postrojenja, koji mogu biti izgrađeni i pušteni u rad samo ukoliko imaju okolišno dopuštenje izdano sukladno odredbama ovoga zakona.

Ukoliko je posebnim propisima utvrđeno izdavanje drugih dopuštenja za pogone i postrojenja dopuštenja će se izdavati zajedno/usklađeno s okolišnim dopuštenjem.

Organi mjerodavni za izdavanje drugih dopuštenja uključuju se u postupak izdavanja okolišnog dopuštenja.

Okolišno dopuštenje pribavlja se i u slučaju značajne promjene u radu pogona i postrojenja.

Okolišno dopuštenje se ne izdaje za istraživačke aktivnosti ili za testiranje novih proizvoda i procesa.

Mjerodavno ministarstvo izdaje okolišno dopuštenje na rok od pet godina.

Članak 62. (Mjerodavnost za izdavanje okolišnog dopuštenja)

Okolišno dopuštenje za pogone i postrojenja izdaje mjerodavno ministarstvo. Federalna i kantonalna mjerodavnosti za pogone i postrojenja biti će utvrđena provedbenim propisu koji će donijeti mjerodavni federalni i kantonalni ministri.

Svi pogoni i postrojenja naznačena u podzakonskim aktima is stavka 1. ovoga članka moraju posjedovati okolišno dopuštenje propisane kategorije na način propisan ovim zakonom i na osnovu njega donesenim podzakonskim aktima.

Članak 63. (Integralnost okolišnog dopuštenja)

Jedno okolišno dopuštenje može da obuhvati dva ili više pogona i postrojenja kojima upravlja isti operator na istoj lokaciji. U takvim slučajevima, okolišno dopuštenje sadrži uvjete kojima se osigurava da svaki pogon i postrojenje ispunjava zahtjeve iz ovoga zakona i na temelju njega donesenim podzakonskim aktima.

U slučaju da isti operator upravlja sa dva ili više odvojenih pogona ili postrojenja na istoj lokaciji različitih kategorija, mjerodavni organ za izdavanje dopuštenja je federeralno ministarstvo.

Članak 64. (Temeljne obveze operatora)

Pogoni i postrojenja moraju biti izgrađeni i funkcionirati tako da se:

- ne ugrožava niti ometa zdravlje ljudi i ne označavaju nesnosnu/pretjeranu smetnju ljudima koji žive na području utjecaja postrojenja ili okolici zbog emisija materija, buke, mirisa, vibracija ili topline, prometa, ili od postrojenja;
- poduzmu sve odgovarajuće preventivne mjere za sprječavanje zagađenja i ne prouzroče značajnije zagađenje;
- izbjegava stvaranje otpada, njegova količina svodi na najmanju moguću mjeru, stvoreni otpad ponovo koristi, reciklira ili odlaže na način da se izbjegne i smanji negativan uticaj na okoliš;
- energetski i prirodni resursi učinkovito koriste;
- poduzmu neophodne mjere za sprječavanje nesreća i ograničavanje njihovih posljedica i
- poduzmu neophodne mjere nakon prestanka rada postrojenja za izbjegavanje rizika od zagađenja i za povrat lokacije u zakonom propisano stanje okoliša na kojoj se nalazi postrojenje. Zakonom propisano stanje okoliša znači ispunjenost svih standarda kvaliteta okoliša koji su bitni za lokaciju postrojenja osobito onih koji se tiču zaštite zemljišta i voda.

Zahtjevi dani u stavku 1. ovoga članka znače opće obveze operatora koje se trebaju ispuniti tokom izgradnje, rada, održavanja i prestanka rada pogona i postrojenja. Ovi standardi se moraju primijeniti prilikom izdavanja okolišnog dopuštenja.

Za pogone i postrojenja za koje nije potrebno pribavljanje okolišnog dopuštenja mjerodavni će organ pri izdavanju potrebnih dopuštenja voditi računa o ispunjenju zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 65. (Granične vrijednosti emisija)

Granične vrijednosti emisija su sadržane u uvjetima okolišnog dopuštenja i zasnivaju se na najbolje raspoloživim tehnikama. Operator će, na temelju granične vrijednosti emisija, doprinijeti postizanju standarda kvaliteta okoliša, minimalizirati međuentitetsko i prekogarnično zagađenje i učinkovito zaštititi okoliš kao cjelinu.

Granične vrijednosti će se utvrđivati i vrijediti za svaku pojedinačnu točku gdje postoji emisija u pogonima i postrojenjima. Bilo koje razblaživanje drugim supstancama ili okolišnim komponentama prije emisije u okoliš ne uzima se u obzir prilikom definiranja graničnih vrijednosti emisija.

Kod indirektnog ispuštanja u vodu, učinci postrojenja za prečišćavanje otpadnih voda mogu biti uzeti u obzir prilikom određivanja graničnih vrijednosti pod uvjetom da operator ima uspostavljen kontinuirani monitoring ispusnih voda i da prati postavljene zahtjeve za opasne supstance koje se ispuštaju u zajednički sustav.

Članak 66. (Najbolje raspoložive tehnike)

Najbolje raspoložive tehnike utvrđuju se kao tehnička uputstva za aktivnosti koje se izrađuju i ažuriraju, imajući u vidu razvoj referentnih dokumenata za najbolje raspoložive tehnike koje izdaje Europski biro za IPPC.

Vlada Federacije BiH će donijeti podzakonski akt kojim će propisati aktivnosti za koje se utvrđuju najbolje raspoložive tehnike, odnos sa referentnim dokumentima za najbolje raspoložive tehnike i primjena drugih dokumenata o najboljim raspoloživim tehnikama, kriterijima za određivanje najboljih raspoloživih tehnika, sadržaju tehničkih uputstavka o najboljim raspoloživim tehnikama i o načinu rada i donošenja odluka radnih grupa za izradu i ažuriranje tehničkih uputstavka o najboljim raspoloživim tehnikama.

Tehnička uputstva razvijaju radne grupe za najbolje raspoložive tehnike, čije članove imenuje mjerodavni ministar. Novi pogoni i postrojenja od samog početka izgradnje i puštanja u rad moraju zadovoljavati uvjete navedene u najboljim raspoloživim tehnikama, dok se postojećim pogonima i postrojenjima određuje vremenski rok za postizanje uvjeta.

Sve informacije o razvoju tehničkih uputstavka su dostupne javnosti.

Članak 67. (Zahtjev za izdavanje okolišnog dopuštenja)

Za izdavanje okolišnog dopuštenja podnosi se zahtjev za izdavanje okolišnog dopuštenja. Zahtjev za izdavanje okolišnog dopuštenja sadrži:

- ime i adresu operatera/investitora; i ID broj preduzeća, ime odgovorne osobe u preduzeću, broj telefona, i e-mail adresu;
- izvod iz prostorno planskog akta odnosno područja s ucrtanom legendom o namjeni površina šireg područja i vrsti namjene predmetne lokacije;
- lokaciju pogona i postrojenja kao i opis:
 - pogona, postrojenja i aktivnosti (plan, tehnički opis rada, opis pogona / postrojenja i aktivnosti – plan, tehnički opis rada, kapacitet postrojenja itd);
 - osnovnih i pomoćnih sirovina, ostalih materija i energije koja se koristi ili koju proizvodi pogon i postrojenje;
 - izvora emisija iz pogona i postrojenja;
 - stanja lokacije pogona i postrojenja;
 - prirode i količine predviđenih emisija iz pogona i postrojenja u okoliš (zrak, voda, tlo) kao i identifikacije značajnih utjecaja na okoliš;
 - predloženih mjera, tehnologija i drugih tehnika za sprječavanje ili ukoliko to nije moguće, smanjenje emisija iz postrojenja;
 - mjera za sprječavanje produkcije otpada kao i za povrat korisnog materijala iz otpada koji producira postrojenje;
 - ostalih mjera radi usklađivanja s osnovnim obavezama operatera, posebice mjera nakon zatvaranja postrojenja;
 - mjera planiranih za monitoring emisije unutar područja i/ili njihov utjecaj i
 - predviđenih alternativnih rješenja;
- kopiju zahtjeva za predhodnu vodnu suglasnost za izdavanje okolišnog dopuštenja i urbanističke suglasnosti;
- netehnički rezime i idejni projekat po potrebi;
- plan upravljanja otpadom;

- zahtjev za predhodnu vodnu suglasnost, u okviru mjerodavnosti organa za vode;
- zahtjev za izdavanje okolišnog dopuštenja i
- zahtjev za postupke izdavanja urbanističke suglasnosti, od mjerodavnog organa za prostorno uređenje.

Zahtjev za okolišno dopuštenje se podnosi za pogone i postrojenja za koja nije obavezna izrada Studije o procjeni utjecaja na okoliš i pogone i postrojenja za koje mjerodavno ministarstvo utvrđuje treba li izrada Studije ili ne i to provodi u postupku prethodne procjene utjecaja na okoliš.

Za pogone i postrojenja za koje je obavezna izrada Studije o procjeni utjecaja na okoliš uz zahtjev za izdavanje okolišnog dopuštenja umjesto podataka iz stavka 2. ovoga članka podnosi se Studija o utjecaju na okoliš koja treba da sadrži podatke iz stavka 2. ovoga članka, bez plana upravljanja otpadom, koji je zasebna cjelina u zahtjevu.

Investitor zahtjev za okolišno dopuštenje predaje u skladu sa stavkom dva i četiri ovoga članka u 3 istovjetna primjerka u printanoj i u elektronskoj formi.

Investitor je dužan Studiju o procjeni utjecaja na okoliš dostaviti na ocjenu mjerodavnom ministarstvu u roku od šest mjeseci od dana donošenja zaključka o izradi studije.

Članak 68. (Procedura po prijemu zahtjeva)

Kada mjerodavni organ ocijeni da podneseni zahtjev za izdavanje okolišnog dopuštenja nema nedostataka, po jednu kopiju zahtjeva za izdavanje okolišnog dopuštenja dostaviti će mjerodavnom organu za izdavanje vodne suglasnosti i urbanističke suglasnosti, u što kraćem roku, a najkasnije u roku od 15 dana od dana prijema zahtjeva. Mjerodavni organi za izdavanje vodne i urbanističke suglasnosti dužni su u zakonom predviđenom roku, izraditi akte kojim se daje prethodna vodna saglasnost, te urbanistička suglasnost, te iste proslijediti mjerodavnom organu za izdavanje okolišnog dopuštenja.

Članak 69. (Izdavanje okolišnog dopuštenja)

Mjerodavno ministarstvo temeljem zahtjeva operatora, priložene dokumentacije, kao i pribavljenih mišljenja drugih organa i organizacija, odnosno pribavljenih drugih dopuštenja i mišljenja zainteresirane javnosti, izdaje okolišno dopuštenje u roku 60 dana od dana dobijanja prethodne vodne i urbanističke suglasnosti.

U slučajevima potrebne procjene utjecaja na okoliš okolišno dopuštenje izdaje se u roku od 30 dana od dana odobrenja ocjene Studije o procjeni utjecaja na okoliš. Okolišno dopuštenje sadrži:

- granične vrijednosti emisija za zagađujuće tvari, po svakoj emisijskoj točki;
- uvjete za zaštitu zraka, tla, voda, biljnog i životinjskog svijeta;
- mjere za upravljanje otpadom koji proizvodi pogon i postrojenje;
- mjere zaštite od buke i vibracija;
- mjere za minimiziranje prekograničnog zagađenja;
- sustav samomonitoringa uz određivanje metodologije i učestalosti mjerenja i

- mjere vezane za uvjete rada u izvanrednim situacijama.

Granične vrijednosti emisija i jednakovrijedni parametri i tehničke mjere temelje se na najboljim raspoloživim tehnikama, uzimajući u obzir tehničke značajke pogona i postrojenja, njihov lokacijski položaj i ostale uvjete.

Ukoliko su standardima kvalitete predviđeni uvjeti stroži od onih postignutih primjenom najboljih raspoloživih tehnika utvrdit će se naknadne mjere neophodne za izdavanje okolišnog dopuštenja (npr. ograničenje radnih sati, manje zagađujućih goriva, itd).

Članak 70. (Odbijanje zahtjeva za okolišno dopuštenje)

Mjerodavni organ za izdavanje okolišnog dopuštenja će odbiti zahtjev za izdavanje istog ako:

- predmetno postrojenje ne ispunjava propisane uvjete;
- na temelju podataka i dokumentacije sadržanih u zahtjevu nisu ispunjeni uvjeti za primjenu propisanih standarda kvaliteta okoliša i
- Zahtjev sadrži netočne podatke koji su od utjecaja na izdavanje okolišnog dopuštenja.

Mjerodavni organ za izdavanje okolišnog dopuštenja će takođe odbiti izdavanje okolišnog dopuštenja ukoliko je podnositelj zahtjeva operator postrojenja i/ili član skupštine društva, upravnog ili nadzornog odbora društva i uprave društva koje je operator ili vlasnik postrojenja a ima neizmirene novčane kazne izrečene u skladu sa člankom 141. ovoga zakona.

Rješenje o odbijanju zahtjeva je konačno i protiv rješenja nije dopušten priziv, ali se kod andležnog kantonalnog suda može pokrenuti upravni spor sukladno sa Zakonom o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“ broj: 9/05).

Rješenje o odbijanju zahtjeva za okolišno dopuštenje, mjerodavni organ dostavlja podnositelju zahtjeva u roku od 15 dana od dana donošenja rješenja, i po potrebi obavlještava mjerodavni inspekcijski organ.

Članak 71. (Procjena utjecaja na okoliš)

Procjena utjecaja na okoliš obuhvaća identificiranje, opis, procjenu, izravan i neizravan utjecaj projekta ili djelatnosti na:

- ljude, biljni i životinjski svijet;
- tlo, vodu, zrak, klimu i krajolik;
- materijalna dobra i kulturno naslijeđe i
- međudjelovanje čimbenika navedenih u alinejama 1., 2. i 3. ovoga stavka.

Za projekte koji mogu imati značajan utjecaj na okoliš obzirom na njihovu prirodu, veličinu i/ili lokaciju, mora se provesti procjena utjecaja na okoliš i pribaviti zaključak o odobrenju Studije o procjeni utjecaja na okoliš u skladu sa ovim zakonom.

Procjena utjecaja na okoliš može se obavljati u dvije faze:

- prethodna procjena utjecaja na okoliš i
- studija o procjeni utjecaja na okoliš.

Ukoliko na temelju zahtjeva za izdavanje okolišnog dopuštenja i priloženih dokaza utvrdi da nije potrebna izrada Studije o procjeni utjecaja na okoliš,

mjerodavno ministarstvo donosi rješenje o izdavanju okolišnog dopuštenja na temelju prethodne procjene utjecaja na okoliš.

Članak 72. (Znatne izmjene pogona i postrojenja)

Provedbenim propisom utvrdit će se pogoni i postrojenja ili znatne izmjene postojećih pogona i postrojenja za koje je obvezna procjena utjecaja na okoliš, te pogoni i postrojenja ili znatne izmjene postojećih pogona i postrojenja za koje će mjerodavno ministarstvo odlučiti je li potrebna procjena utjecaja na okoliš.

Pod znatnom izmjenom pogona i postrojenja smatra se:

- rast više od 25% u povećanju proizvodnje, uporabe energije, korištenja vode, korištenja prostora, emisija ili proizvodnje otpada i
- rast više od 25% u posljednjih deset godina u povećanju proizvodnje, uporabe energije, korištenja vode, korištenja prostora, emisija ili proizvodnje otpada.

Za prekid rada i/ili rušenje pogona i postrojenja za koje je potrebno okolišno dopuštenje o bvezno se obavlja procjena utjecaja na okoliš te donosi rješenje o izdavanju okolišnog dopuštenja.

Članak 73. (Odnos između procjene utjecaja na okoliš i odobrenja iz propisa o prostornom uređenju)

Mjerodavni organ za prostorno uređenje započinje postupak izdavanja urbanističke suglasnosti sa zahtjevom za okolišno dopuštenje i zahtjevom za izdavanje predhodne vodne suglasnosti.

Mjerodavni organ za prostorno uređenje će izdati urbanističku suglasnost za projekte za koje je odobrena studija utjecaja na okoliš ili ako zahtjev za okolišno dopuštenje zadovoljava sadržaj i kriterije zaštite okoliša koji omogućavaju nastavak provođenja postupka ishoda okolišnog dopuštenja.

Mjerodavni organ za prostorno uređenje izdati će odobrenje za građenje onih projekata koji mogu imati značajan utjecaj na okoliš nakon što je predhodno pribavljeno okolišno dopuštenje i ako je izdata suglasnost o ispunjenju vodnih uvjeta od mjerodavnog organa.

Okolišno dopuštenje izdaje mjerodavno ministarstvo u formi rješenja. Okolišno dopuštenje se izdaje:

donošenjem rješenja za izdavanje okolišnog dopuštenja u slučajevima gdje nije potrebna prethodna procjena utjecaja na okoliš;

- donošenjem rješenja za izdavanje okolišnog dopuštenja nakon provedene procedure prethodne procjene utjecaja na okoliš u slučajevima gdje je potrebna samo prethodna procjena utjecaja na okoliš i
- donošenjem rješenja za izdavanje okolišnog dopuštenja nakon odobrene studije o utjecaju na okoliš.

Članak 74. (Mjerodavnost u procjeni utjecaja na okoliš)

Mjerodavno ministarstvo provodi postupak procjene utjecaja na okoliš.

U postupak procjene utjecaja na okoliš uključit će se mjerodavni organi na federalnoj, kantonalnoj i općinskoj razini.

Članak 75.

(Odlučivanje po zahtjevu za predhodnu procjenu utjecaja na okoliš)

O zahtjevu za okolišno dopuštenje za postrojenja za koja je potrebno provođenje predhodne procjene utjecaja na okoliš, mjerodavno ministarstvo odlučuje zaključkom kojim se operatoru nalaže obaveza izrade studije o procjeni utjecaja na okoliš.

U zaključku iz stavka 1. ovoga članka mjerodavno ministarstvo određuje sadržaj studije o procjeni utjecaja na okoliš.

Za one pogone i postrojenja za koje nije potrebna izrada studije okolišno dopuštenje se izdaje rješenjem po zahtjevu za okolišno dopuštenje.

Kod donošenja rješenja o izdavanju okolišnog dopuštenja mjerodavno ministarstvo je dužno razmotriti i uzeti u obzir blagovremeno dostavljena mišljenja i sugestije zainteresiranih subjekata.

Rješenje iz stavka 4. donosi se u roku od 60 dana od prijema zahtjeva.

Članak 76.

(Studija o procjeni utjecaju na okoliš)

Studija o procjeni utjecaja na okoliš, njen sadržaj i kriteriji za utvrđivanje potrebe za provođenje procjene utjecaja na okoliš biti će definiran provedbenim propisom.

Ocjenu studije o procjeni utjecaja na okoliš vrši stručno povjerenstvo koje imenuje ministar.

Sastav povjerenstva, naknade kao i druga pitanja vezana za rad povjerenstva propisat će mjerodavni ministar provedbenim propisom.

Naknada za ocjenu Studije o procjeni utjecaja na okoliš obuhvaća naknadu za rad pravnih i tehničkih stručnjaka i sve ostale troškove koje mogu imati mjerodavni organi ili drugi sudionici u postupku procjene utjecaja na okoliš.

Naknadu i ostale troškove iz stavka 4. ovoga članka snosi podnositelj zahtjeva. Provedbenim propisom uredit će se uvjeti i kriteriji koje moraju ispunjavati nositelji izrade Studije o procjeni utjecaja na okoliš za obavljanje poslova izrade Studije o procjeni utjecaja na okoliš, lista nositelja izrade Studije o procjeni utjecaja na okoliš kao i visina naknade i troškova iz stavka 6. ovoga članka.

Članak 77.

(Procedura po prijemu studije o procjeni utjecaja na okoliš)

Podnositelj zahtjeva dostavlja Studiju o procjeni utjecaja na okoliš mjerodavnom ministarstvu u roku od šest mjeseci od dana prijema zaključka za izradu Studije.

Po prijemu Studije, Ministarstvo je obvezno u roku od 15 dana, dostaviti preslike studije utjecaja svim zainteresiranim subjektima, sa pozivom da dostave Ministarstvu svoja mišljenja, primjedbe i naputke u vezi studije u roku od 30 dana.

Članak 78.

(Javna rasprava)

U postupku ocjene Studije o procjeni utjecaja na okoliš mjerodavno ministarstvo obavještava i poziva javnost na raspravu o Studiji putem tiska dostupnog na području Federacije.

Operator je zainteresiranoj javnosti dužan osigurati besplatan uvid u zahtjev za odobravanje studije utjecaja i studiju utjecaja u općini u kojoj se nalazi lokacija projekta od dana objavljivanja obavijesti o javnoj raspravi do dana isteka roka za davanje mišljenja, naputaka i primjedbi.

Mišljenja, sugestije i primjedbe javnosti dostavljaju se mjerodavnom ministarstvu u roku od 30 dana od dana javnog obavještavanja, ili u roku od 30 dana od dana dostavljanja studije ili u roku od 15 dana od dana održavanja javne rasprave.

Članak 79. (Postupak javne rasprave)

Mjerodavno ministarstvo organizira javnu raspravu o projektu u prostoru najbližoj lokaciji danog projekta pogona ili postrojenja o čemu se javnost obavještava najmanje 15 dana prije rasprave.

Troškove javne rasprave snosi podnositelj zahtjeva.

Mjerodavno ministarstvo priprema zapisnik s javne rasprave u roku od tri dana od dana održavanja javne rasprave.

Mjerodavno ministarstvo u roku od 15 dana podnositelju zahtjeva dostavlja ocjenu zaprimljenih mišljenja, primjedbi i sugestija javnosti. Podnositelj zahtjeva je dužan u roku od 30 dana po prijemu ocjene dostaviti potrebne izmjene/dopune studije utjecaja.

Članak 80. (Odobrovanje Studije o utjecaju na okoliš)

U slučaju pozitivne ocjene Studije o procjeni utjecaja na okoliš od strane stručnog povjerenstva Studija se odobrava zaključkom.

Mjerodavno ministarstvo će na temelju ocjene Studije o procjeni utjecaja na okoliš donijeti rješenje o okolišnom dopuštenju u roku od 30 dana od dana odobrenja Studije.

Okolišno dopuštenje neće biti izdano ukoliko rezultati Studije o procjeni utjecaja na okoliš pokažu:

- da bi projekt mogao izazvati znatno zagađivanje okoliša ili u znatnoj mjeri ugroziti okoliš;
- projekt nije sukladan Međuentitetskom programu zaštite okoliša i Federalnoj strategiji i Akcijskom planu zaštite okoliša i
- projekt nije sukladan međunarodnim obavezama države po pitanju zaštite okoliša.

Rješenje o okolišnom dopuštenju dostavlja se podnositelju zahtjeva i zainteresiranim subjektima

Dostavljanje Rješenja iz stavka 2. ovoga članka obavlja se sukladno odredbama Zakona o upravnom postupku.

U slučaju prekograničnog utjecaja Federalno ministarstvo proslijedit će Rješenje drugom entitetu/državi na koju projekt može imati utjecaja.

Članak 81.

(Vjerojatnost prekograničnih utjecaja na okoliš susjednih država, Republike Srpske i/ili Distrikta Brčko)

Pravila koja se odnose na procjenu utjecaja na okoliš u kontekstu prekograničnih utjecaja primjenjuju se i kada postoji obaveza po međunarodnim ugovorima, bilateralnim sporazumima ili iz drugih razloga.

Kada nositelj izrade Studije utjecaja na okoliš sazna da će projekt vjerojatno imati značajan utjecaj na okoliš druge države ili drugi entitet, dužan je izraditi posebno poglavlje u Studiji o procjeni utjecaja na okoliš s podacima o mogućim utjecajima na okoliš druge države.

Federalno ministarstvo će drugoj državi ili entitetu iz stavka 2. ovoga članka dostaviti obavijest koja, između ostalog, sadrži:

- opis projekta s dostupnim podacima o mogućem prekograničnom utjecaju;
- informacije o odluci koja može biti donesena i
- razdoblje u kojemu će se država očitovati želi li sudjelovati u postupku procjene utjecaja na okoliš.

Ukoliko država ili drugi entitet iskaže svoju namjeru sudjelovanja u postupku procjene utjecaja na okoliš Federalno ministarstvo će danju državi dostaviti posebno poglavlje Studije o procjeni utjecaja na okoliš i odlučne podatke koji se tiču danoga postupka.

Federalno ministarstvo omogućava sudjelovanje predstavnika javnosti iz države na koju projekt može imati utjecaja.

Federalno ministarstvo, putem Institucija Bosne i Hercegovine, obaviti će konzultacije s predstavnicima države na koju projekt može imati utjecaja.

Ukoliko se sazna za informaciju o projektu koji se odvija u drugoj državi, a koji može imati značajne posljedice po okoliš na teritoriju Federacije, Federalno ministarstvo poduzima aktivnosti u cilju sudjelovanja mjerodavnih organa i javnosti u procjeni prekograničnih utjecaja na okoliš.

Federalno ministarstvo dostavlja mišljenja, sugestije i primjedbe organa uprave i javnosti mjerodavnim organima države ili drugog entiteta iz koje potječu prekogranični utjecaji na okoliš i obavlja konzultacije s predstavnicima države ili entiteta iz koje potiču utjecaji na okoliš.

Troškove izrade posebnih poglavlja Studije o procjeni utjecaja na okoliš iz stavka 2. i 4. ovoga članka snosi podnositelj zahtjeva.

Pravila koja se odnose na procjenu utjecaja na okoliš u kontekstu međuentitetskih utjecaja primjenjuju se i kada postoji vjerojatnost da će projekt imati značajan utjecaj na okoliš drugog entiteta i/ili Distrikta Brčko.

Kada nositelj izrade Studije o procjeni utjecaja na okoliš sazna da će projekt vjerojatno imati značajan utjecaj na okoliš drugog entiteta i/ili distrikta, dužan je izraditi posebno poglavlje u Studiji o procjeni utjecaja na okoliš s podacima o mogućim utjecajima na okoliš drugog entiteta i/ili distrikta.

Detalji o postupcima za projekte s mogućim međuentitetskim utjecajem mogu biti određeni sporazumom među entitetima koji se zaključuje uz konzultiranje Međuentitetskog tijela za okoliš.

Ukoliko drugi entitet i/ili distrikt iskaže svoju namjeru sudjelovanja u postupku procjene utjecaja na okoliš Federalno ministarstvo će entitetu i/ili distriktu dostaviti posebno poglavlje Studije o procjeni utjecaja na okoliš i odlučne podatke koji se tiču danoga postupka.

Federalno ministarstvo omogućava sudjelovanje predstavnika javnosti iz drugog entiteta i/ili distrikta na koju projekt može imati utjecaja.

Federalno ministarstvo obaviti će konzultacije s predstavnicima drugog entiteta i/ili distrikta na koji projekt može imati utjecaja.

Ukoliko se sazna za informaciju o projektu koji se odvija u drugom entitetu i/ili distriktu, a koji može imati značajne posljedice po okoliš na teritoriju Federacije, Federalno ministarstvo poduzima djelatnosti s ciljem sudjelovanja mjerodavnih organa i javnosti u procjeni međuentitetskih utjecaja na okoliš.

Federalno ministarstvo dostavlja naputke i primjedbe organa uprave i javnosti mjerodavnim organima drugog entiteta i/ili države iz koje potječu utjecaji na okoliš i obavlja konzultacije s predstavnicima drugog entiteta i/ili distrikta iz kojeg potječu utjecaji na okoliš.

Troškove izrade posebnih poglavlja Studije o procjeni utjecaja na okoliš iz stavka 2. i 4. ovoga članka snosi podnositelj zahtjeva.

Članak 82.

(Učešće mjerodavnog ministarstva u postupcima izdavanja dopuštenja)

Mjerodavno ministarstvo učestvuje u postupcima izdavanja urbanističkih suglasnosti.

U postupcima iz stavka 1. ovoga članka mjerodavno ministarstvo provjerava jesu li se okolnosti u kojima je vođen postupak procjene utjecaja na okoliš promijenile i jesu li ispunjeni uvjeti utvrđeni u studiji o utjecaju na okoliš, odnosno u okolišnom dopuštenju

Postupci iz stavka 1. ovoga članka moraju biti završeni u roku od tri godine od dana donošenja Studije o utjecaju na okoliš. Po isteku navedenog roka Studija o utjecaju na okoliš ne može biti osnov za izdavanje dopuštenja iz stavka 1. ovoga članka.

Ukoliko rok za izdavanje dopuštenja nije prekoračen krivicom nositelja izrade Studije, važenje Studije o utjecaju na okoliš produžava se za dvije godine, s tim da se po potrebi Studija ažurira.

Ukoliko je rok za izdavanje dopuštenja prekoračen krivicom mjerodavnog ministarstva troškove ažuriranja snosi ministarstvo.

Članak 83.

(Ponovno razmatranje i izmjene dopuštenja)

Mjerodavno ministarstvo ponovno razmatra i vrši izmjenu okolišnog dopuštenja ukoliko je:

- zagađenje koje stvara pogon i postrojenje toliko značajno da prelazi granične vrijednosti utvrđene u okolišnom dopuštenju;
- je došlo do značajnih promjena u najboljim raspoloživim tehnologijama koje omogućuju značajno smanjenje emisija bez većih troškova ili
- sigurnost odvijanja rada i djelatnosti zahtijeva korištenje drugih tehnologija.

Mjerodavno ministarstvo može na zahtjev nadležne inspekcije za okoliš i zainteresiranih subjekata koji žive na području rada pogona i postrojenja, koje može imati negativan utjecaj i ugrožavati ili predstavljati opasnost po okoliš i zdravlje, preispitati okolišno dopuštenje.

Ukoliko bi izmjene pogona i postrojenja radi prilagodbe zahtjevima u području zaštite okoliša prouzročile korjenite promjene pogona i postrojenja, mjerodavno će ministarstvo naložiti operatoru sačinjavanje programa prilagodbe u skladu s mjerama

i rokovima dostizanja najboljih raspoloživih tehnika i usklađivanje sa odredbama provedbenih propisa.

Članak 84. (Obnova okolišnog dopuštenja)

Operator podnosi zahtjev sukladno članku 67, pri čemu dostavlja pravomoćno vodno dopuštenje i građevinsko ili uporabno dopuštenje.

Mjerodavni organ za izdavanje okolišnog dopuštenja vrši obnovu okolišnog dopuštenja svakih pet godina. Operator je dužan podnijeti zahtjev mjerodavnom organu za obnovu okolišnog dopuštenja 120 dana prije isteka važenja predhodnog dopuštenja.

Zahtjev za obnovu okolišnog dopuštenja, pored općih podataka operateru, treba da sadrži:

- Stepenu realizacije mjera iz prethodnog okolišnog dopuštenja i
- Kopiju ostalih suglasnosti (vodne i urbanističke).

Mjerodavni organ za izdavanje okolišnog dopuštenja će u postupku obnove okolišnog dopuštenja poduzeti slijedeće radnje:

- Zatražiti od mjerodavnog inspeksijskog organa zapisnike o izvršenim kontrolama u predhodnom periodu trajanja dopuštenja;
- Analizirati rezultate monitoringa emisija i
- Izvršiti uviđaj na predmetnoj lokaciji.

Nakon analize svih relevantnih informacija iz predhodnog stavka, mjerodavni organ za izdavanje okolišnog dopuštenja će:

- Izdati novo/obnovljeno okolišno dopuštenje ukoliko je analizom podataka utvrđeno da se operator pridržavao mjera za zaštitu okoliša utvrđenih u prethodnom okolišnom dopuštenju i
- Odbiti zahtjev za obnovu okolišnog dopuštenja ukoliko je analizom podataka utvrđeno da se operator nije pridržavao mjera za zaštitu okoliša i preuzetih obaveza utvrđenih u prethodnom okolišnom dopuštenju;

O izvršenoj redovnoj obnovi okolišnog dopuštenja javnost se informira putem web stranice mjerodavnog organa, ne duže od 30 dana.

Obnova okolišnog dopuštenja se ne vrši na onim infrastrukturnim objektima (dionice cesta, autocesta, aerodroma, željezničkih pruga, dalekovoda i dr. na kojima nakon njihove izgradnje ili stavljanja u upotrebu, nema promjena koje zahtijevaju novo urbanističko, građevinsko ili uporabno dopuštenje.

Članak 85. (Postojeći pogoni i postrojenja)

Postojeći pogoni i postrojenja su oni pogoni koji su imali sva dopuštenja, građevinsku i uporabnu, prije stupenja na snagu prvog Zakona o zaštiti okoliša.

Za postojeće pogone i postrojenja za koje su prošli svi rokovi za podnošenje zahtjeva tretirati će se kao nova postrojenja i morati će ispuniti sve zakonom propisane zahtjeve i biti usklađena sa najboljim raspoloživim tehnikama ili će mjerodavni organ će izdati rješenje o njihovom prestanku rada.

Zahtjev za izdavanje obnovljenog okolišnog dopuštenja za postojeće pogone i postrojenja obvezno mora da ispuni uvjete i mjere propisane odobrenog Plana aktivnosti.

Kod složenijih pogona i postrojenja može se ponovno uspostaviti stručna komisija ili zahtjevati mišljenje eksperta specijaliste za odnosnu oblast. Rok za izdavanje obnovljenog okolišnog dopuštenja je maksimalno 60 dana od dana ocjene izvršenja prilagođavanja uvjeta i mjera utvrđenih u planu aktivnosti.

Članak 86. (Podaci koje dostavlja operator)

Operator pogona i postrojenja za koje je izdano okolinsko dopuštenje dužan je redovito obavještavati mjerodavno ministarstvo i inspektora o rezultatima monitoringa emisija, sukladno okolišnom dopuštenju i provedbenom propisu, bez odlaganja prijaviti svaku izvanrednu situaciju koja značajno utječe na okoliš, i dostaviti sve podatke i informacije potrebne za ispunjavanje zahtjeva propisanih za izvještavanja na državnoj i međudržavnoj razini.

Operator pogona i postrojenja za koje nije potrebno okolišno dopuštenje takođe je dužan bez odlaganja prijaviti svaku izvanrednu situaciju koja značajno utječe na okoliš.

Članak 87. (Prestanak važenja okolišnog dopuštenja)

Okolišno dopuštenje će prestati važiti ako:

- Operator to zahtijeva;
- Ukoliko se utvrdi da operator nije obavijestio mjerodavni organ o značajnim promjenama na postrojenju;
- Operator prestane da ispunjava neki od uvjeta koji je utvrđen dopuštenjem;
- Operator nema tehničkih i finansijskih sredstava za zadovoljavajuće ispunjenje svojih obaveza utvrđenih dopuštenjem;
- Se utvrdi da je operator u zahtjevu za izdavanje okolišnog dopuštenja podnio netočne podatke ili krivotvorio dokumente od značaja za izdavanje okolišnog dopuštenja;
- Postrojenje za koje se izdaje okolišno dopuštenje iz Federalne mjerodavnosti ne radi duže od 2 godine, a postrojenje za koje se izdaje okolišno dopuštenje iz Kantonalne mjerodavnosti ne radi duže od 3 godine;
- Operator ne vrši monitoring i ne dostavlja podatke u roku naznačenom u okolišnom dopuštenju;
- Operator koji je u obavezi a ne dostavlja podatke upisniku o postrojenjima i zagađenjima;
- Operator ne dostavi mjerodavnom organu dokumente koji su traženi u procesu obnove ili izmjene okolišnog dopuštenja;
- Operator ne postupi po nalogu inspektora mjerodavnog za okoliš prema zapisniku o izvršenim inspekcijama i
- Ako je pokrenut stečajni postupak, a aktivnosti ne nastavi neko drugi.

Ako se ispune naprijed navedeni uvjeti mjerodavni organ za izdavanje okolišnog dopuštenja donosi rješenje o prestanku rada pogona i postrojenja, kojeg dostavlja operatoru.

Protiv rješenja o prestanku važenja okolišnog dopuštenja operator može pokrenuti upravni spor.

Pokretanje upravnog spora ne odgađa izvršenje rješenja.

Rješenjem o prestanku važenja okolišnog dopuštenja utvrđuju se obavezne mjere staranja o postrojenju i lokaciji poslije prestanka aktivnosti, kako bi se izbjegao rizik po okoliš, zdravlje ljudi i materijalna dobra.

Rješenjem o prestanku važenja okolišnog dopuštenja ne prestaje da važi i izdato vodno dopuštenje

X - SPRJEČAVANJE NESREĆA VELIKIH RAZMJERA

Članak 88.

(Sprječavanje i nadzor nesreća velikih razmjera)

Operator pogona i postrojenja dužan je poduzeti preventivne mjere neophodne za sprječavanje nesreća većih razmjera i ograničiti njihov utjecaj na ljude i okoliš.

Operator je dužan u bilo koje vrijeme mjerodavnom ministarstvu i mjerodavnom inspektoratu prezentirati dokaz o poduzetim mjerama.

Članak 89.

(Informiranje o nesrećama većih razmjera)

Operator pogona i postrojenja dužan je obavijestiti mjerodavno ministarstvo o nesreći većih razmjera i čim budu dostupni dostaviti podatke o:

- okolnostima nesreće;
- opasnim supstancama koje su prisutne;
- procjeni utjecaja nesreće na ljude i okoliš i
- poduzetim žurnim mjerama.

Operator je dužan obavijestiti mjerodavno ministarstvo o poduzetim mjerama za ublažavanje posljedica nesreće i sprječavanje pojave novih nesreća.

Ukoliko dalja istraga otkrije naknadne činjenice operator ih je dužan dostaviti mjerodavnom ministarstvu.

Članak 90.

(Plan sprječavanja nesreća većih razmjera)

Operator je dužan sačiniti Plan sprječavanja nesreća većih razmjera kojim se postiže visoka razina zaštite ljudi i okoliša putem odgovarajućih sredstava, ustroja i sustavka upravljanja, organizacije i kadrova, identifikacija i procjene opasnosti, nadzora rada, planiranja interventnih mjera i provedbe monitoringa.

Operator je dužan izvršiti procjenu stanja sigurnosti za nove pogone i postrojenja u roku od najmanje tri mjeseca prije početka gradnje ili puštanja u rad pogona i postrojenja.

Članak 91.

(Izvešće o stanju sigurnosti)

Za pogone i postrojenja u kojima su prisutne opasne supstance u količinama navedenim u provedbenom propisu operator je dužan sačiniti Izvešće o stanju sigurnosti iz kojeg se vidi da su:

- plan sprječavanja nesreća većih razmjera i sustav sigurnosnog upravljanja za njegovu provedbu započeli se provoditi;

- rizici pojave većih nesreća identificirani i poduzete neophodne mjere za identificiranje takvih nesreća i ograničavanje njihovih posljedica;
- odgovarajuća sigurnost i pouzdanost uključene u projektiranje, gradnju, funkcioniranje i održavanje pogona i postrojenja i
- napravljeni unutarnji planovi intervencija koji pružaju informacije za donošenje vanjskog plana.

Izvjешće iz stavka 1. ovoga članka mora sadržavati dovoljno informacija kako bi mjerodavno ministarstvo moglo odrediti lokacije za nove djelatnosti u blizini postojećih pogona i postrojenja i revidiranu listu opasnih materija prisutnih u danom pogonu i postrojenju.

Operator obavlja reviziju Izvjешća o stanju sigurnosti najmanje svakih pet godina.

Na zahtjev mjerodavnog ministarstva ili samoinicijativno, operator obavlja izmjenu Izvjешća o stanju sigurnosti s obrazloženjem za novonastalo činjenično stanje i nove tehnologije, u svezi s pitanjem sigurnosti.

Izvjешće o stanju sigurnosti za postojeće pogone i postrojenja se dostavlja mjerodavnom ministarstvu u roku od dvije godine od dana stepena na snagu ovoga zakona.

Izvjешće o stanju sigurnosti pogona i postrojenja mora biti dostupno javnosti.

Članak 92. (Promjene u radu postrojenja)

U slučaju promjena u radu pogona i postrojenja ili količini opasnih materija koje mogu da rezultiraju pojavom nesreća većih razmjera operator je dužan preispitati i, ukoliko je neophodno, promijeniti Plan sprječavanja nesreća većih razmjera ili Izvjешće o stanju sigurnosti.

U slučaju prestanka rada pogona i postrojenja, operator je dužan pisanim putem informirati mjerodavni organ o ispunjavanju uvjeta predviđenim okolišnim dopuštenjem koji se odnose na mjere poduzete nakon što je postrojenje prestalo sa radom.

Članak 93. (Procedura postupka prestanka rada)

Po konačnom obustavljanju aktivnosti u postrojenju za koje je izdato okolišno dopuštenje, operator, putem ovlaštenih subjekata, vrši procjenu stanja kontaminacije tla i podzemnih voda relevantnim opasnim supstancama koje su se koristile i/ili proizvodile u postrojenju ili ispuštale iz postrojenja. Kada je postrojenje uzrokovalo značajno zagađenje tla ili podzemnih voda relevantnim opasnim supstancama u poređenju sa stanjem utvrđenim izvještajem o početnom stanju, operator je dužan poduzeti potrebne mjere za rješavanje tog stanja, kako bi se lokacija vratila u početno stanje. U tu svrhu, može se uzeti u obzir tehnička izvodljivost takvih mjera.

Nakon konačnog obustavljanja aktivnosti u postrojenju i u slučaju kada kontaminacija tla i podzemnih voda na lokaciji predstavlja značajnu prijetnju ljudskom zdravlju ili okolišu kao rezultat dopuštenih aktivnosti koje je obavljao operator i uzimajući u obzir uvjete lokacije postrojenja utvrđene početnim stanjem, operator poduzima potrebne radnje usmjerene na uklanjanje, kontrolu, ograničavanje ili smanjenje relevantnih opasnih materija tako da lokacija, uzimajući u obzir njeno trenutno i buduće korištenje, ne predstavlja takav rizik.

Operator je dužan izraditi Unutarnji plan intervencije sa sadržanim mjerama koje će se poduzeti u slučaju nesreće većih razmjera i dostaviti ga organu mjerodavnom za upravljanje u izvanrednim situacijama radi izrade vanjskih planova intervencije za mjere koje će se poduzeti izvan pogona i postrojenja.

Cilj izrade planova intervencije je:

- nadziranje nesreće na način da se njihove posljedice svedu na najmanju moguću mjeru i ograniči se njezin štetan utjecaj na ljude, okoliš i imovinu;
- primjenjivanje mjera koje su neophodne za zaštitu ljudi i okoliša od utjecaja nesreća većih razmjera;
- prijenos neophodnih informacija javnosti i mjerodavnim službama i organima koje se nalaze u danom području i
- omogućavanje revitalizacije i čišćenje okoliša nakon nesreća većih razmjera.

Unutarnji i vanjski planovi intervencija moraju biti primijenjeni bez odlaganja u slučaju nesreća većih razmjera ili u slučaju pojave nekontroliranog incidenta, koji bi mogao dovesti do nesreće većih razmjera.

Planovi moraju biti razmotreni, provjereni, i ukoliko je neophodno, promijenjeni i revidirani od operatora ili mjerodavnog ministarstva u vremenskim razmacima ne duljim od tri godine, uzimajući u obzir promjene do kojih je došlo u radu pogona i postrojenja, u planovima intervencije ili u novim tehnološkim saznanjima.

Članak 98.

(Sprječavanja nesreća većih razmjera i planovi prostornog uređenja)

Ciljevi sprječavanja nesreća većih razmjera i ograničavanja njihovih posljedica uzimaju se u obzir pri izradi dokumenata prostornog uređenja i donošenju odluka sukladno Zakonu o prostornom uređenju, posebice prilikom određivanja lokacija za nove pogone i postrojenja, izmjeni na postojećim pogonima i postrojenjima i novim građevinama (poput prometnica, javnih mjesta i stambenih područja) u blizini naseobina.

Kod izrade unutarnjih i vanjskih planova mora se voditi računa o udaljenosti između pogona i postrojenja i stambenih područja, javnih mjesta i područja posebne prirodne osjetljivosti ili interesa.

U postojećim pogonima i postrojenjima vlasnik i mjerodavni organ moraju voditi računa o potrebi primjene naknadnih tehničkih mjera kako ne bi došlo do povećanja rizika po ljude ili okoliš.

Članak 99.

(Nadležna ministarstva)

Za pogone i postrojenja za koja je potrebno okolišno dopuštenje ili za pogone i postrojenja kod kojih postoji opasnost od nesreća većih razmjera mjerodavni su:

- Federalno ministarstvo za velike i srednje pogone i postrojenja iznad pragova utvrđenih u provedbenom propisu i za pogone i postrojenja navedena u provedbenom propisu za koje postoji opasnost nesreća većih razmjera i
- Kantonalno ministarstvo za manje pogone i postrojenja ispod pragova utvrđenih u provedbenom propisu, odnosno koji nisu navedeni u provedbenom propisu i veoma malim pogonima i postrojenjima čije

emisije ne prelaze uobičajene emisije kućanstva i kojima nije potrebno okolišno dopuštenje.

Federalno ministarstvo će provedbenim propisima definirati sadržaj Izvješća o stanju sigurnosti, sadržaj Informacije o sigurnosnim mjerama i sadržaj unutarnjih i vanjskih planova intervencije.

XI - USPOSTAVKA STANDARDA KVALITETE OKOLIŠA

Članak 100. (Kriteriji za standarde kvalitete okoliša)

Federalni ministar provedbenim propisima utvrđuje:

- naknadne zahtjeve koji se tiču dokumenata, a koji se podnose tokom postupka izdavanja okolišnog dopuštenja;
- specifikacije zahtjeva okolišnih i drugih vrsta dopuštenja;
- specifikaciju najboljih raspoloživih tehnologija za određene vrste postrojenja, posebice putem određivanja graničnih vrijednosti emisija i drugih tehničkih parametara i mjera;
- ostale standarde i uvjete za postrojenja i djelatnosti;
- mjerenja i podnošenje izvješća o emisijama, relevantne metode, dokumentaciju i prenošenje podataka mjerodavnim organima;
- kriterije za kvalifikacije stručnjaka koji pripremaju dokumente i provode samomonitoring;
- naknadne odredbe za sprječavanje nesreća većih razmjera i
- standarde kvalitete okoliša.

Propisi iz stavka 1. ovoga članka donose se na temelju preporuka Međuentitetskog tijela za okoliš ili standarda koje donosi Institut za standarde, mjeriteljstvo i intelektualno vlasništvo Bosne i Hercegovine.

Članak 101. (Standardi kvalitete okoliša)

Federalni ministar propisuje standarde donošenjem najboljih raspoloživih tehnika kojima se postižu standardi kvalitete okoliša kako bi se negativni utjecaji pogona i postrojenja ili aktivnosti na okoliš spriječili ili sveli na najmanju moguću mjeru, a posebice:

- uspostavljanjem graničnih vrijednosti emisije za zagađujuće materije;
- određivanjem tehnoloških i operativnih zahtjeva za pogone i postrojenja, i
- određivanjem zahtjeva za mjerenje, monitoring i podnošenje zahtjeva.

Standardi se primjenjuju i na postojeće pogone i postrojenja.

Provedbenim propisima iz stavka 1. ovoga članka utvrđuju se rokovi za prilagodbu i opremu postojećih pogona i postrojenja, uzimajući u obzir potencijal zagađivanja i tehnologije kojima raspolaže postojeći pogon i postrojenje, te mogućnost korištenja shema za smanjivanje zagađenja pogona i postrojenja.

Članak 102. (Izrada standarda za postrojenja)

Federalni ministar pri izradi propisa iz članka 101. stavka 1. ovoga zakona obavlja konzultacije s mjerodavnim organima na federalnoj i kantonalnoj razini, znanstvenim djelatnicima, drugim interesnim grupacijama, uzimajući u obzir međunarodne standarde i standarde i publikacije Europske unije, usporedne standarde drugih zemalja i znanstvene publikacije.

Federalni ministar razmatra naputke i primjedbe subjekata iz stavka 1. ovoga članka i uzima ih u obzir prilikom izrade konačne verzije propisa.

Članak 103. (Obveze operatora)

Operator je dužan da provodi samomonitoring emisija i utjecaja koje pogon i postrojenje izazivaju.

Operator je dužan osigurati provjeru usklađenosti rada pogona i postrojenja sa zakonskim zahtjevima koja provode stručne institucije svake tri godine, ukoliko nije drugačije određeno okolišnim dopuštenjem ili posebnim propisom.

Nedostaci utvrđeni prilikom provjere pogona i postrojenja moraju se odmah sanirati.

Mjerodavnom ministarstvu podnosi se izvješće o provjeri i sanacijskim mjerama koje se poduzimaju u slučaju utvrđenih nedostataka.

Operator je dužan osigurati odgovarajuće održavanje pogona i redoviti nadzor nad radom tehničkih uređaja. U slučaju nesreća koje vode prekoračenju graničnih vrijednosti emisija operator je dužan odmah poduzeti sanacijske mjere s ciljem ponovne uspostave usklađenosti s propisima. Ukoliko nesreća može prouzročiti ozbiljnu prijetnju po ljudsko zdravlje ili okoliš operator je dužan smanjiti ili privremeno obustaviti rad postrojenja.

XII - UPRAVNI I INSPEKCIJSKI NADZOR

Članak 104. (Nadzor)

Upravni nadzor nad primjenom odredaba ovoga zakona i propisa donesenih na osnovu njega vrši Ministarstvo.

Članak 105. (Inspeksijski nadzor)

Inspeksijski nadzor nad provođenjem odredaba ovoga zakona i drugih propisa donesenih na osnovu njega vrše inspektori Federalne uprave za inspekcije i Kantonalne uprave za inspekcije odnosno kantonalni organi uprave mjerodavni za zaštitu okoliša tamo gdje ne postoji kantonalni inspektorat.

Mjerodavni inspektori u vršenju inspeksijskog nadzora vode se odredbama ovoga zakona i Zakona o inspekcijama u Federaciji BiH, te svim drugim relevantnim zakonskim i podzakonskim propisima.

Članak 106. (Mjerodavnost)

Inspeksijski nadzor nad poštivanjem uvjeta propisanih okolišnoj dopuštenjem vrši mjerodavni inspeksijski organ na nivou vlasti organa koji je donio dopuštenje.

U slučaju da na nivou vlasti koji je donio okolišno dopuštenje ne postoji uprava za inspekcije ili inspektor za zaštitu okoliša, inspekcijski nadzor vrši uprava inspekcije direktno višeg nivoa vlasti.

Članak 107. (Izrada plana inspekcije)

Plan inspekcije se izrađuje na osnovu:

- pravnih obaveza koje se imaju ispuniti;
- registra kontroliranih postrojenja u okviru područja plana;
- opće procjene glavnih okolišnih pitanja u sklopu planiranog područja i opće ocjene stanja u vezi ispunjavanja pravnih obaveza kontroliranog postrojenja i
- podataka o prethodnim aktivnostima ako takvi podaci postoje.

Članak 108. (Plan inspekcije poštivanja uvjeta propisanih okolišnim dopuštanjem)

Plan inspekcije poštivanja uvjeta propisanih okolišnoj dopuštanjem uključuje slijedeće:

- opću ocjenu relevantnih značajnih pitanja u vezi sa poštivanjem uvjeta propisanih okolišnim dopuštanjem;
- geografsko područje koje pokriva plan inspekcije;
- registar postrojenja obuhvaćenih planom;
- postupak za izradu programa rutinskih inspekcija poštivanja uvjeta propisanih okolišnim dopuštanjem;
- postupak nerutinskih inspekcija poštivanja uvjeta propisanih okolišnim dopuštanjem i
- gdje je potrebno, odredbe o saradnji između različitih inspekcijskih tijela/različitih inspektora.

Plan inspekcije poštivanja uvjeta propisanih okolišnim dopuštanjem bit će ažuriran svake godine .

Na osnovu planova inspekcija, mjerodavni inspektorat redovno priprema programe rutinskih inspekcija poštivanja uvjeta propisanih okolišnim dopuštanjem koji uključuju i učestalost posjeta lokacijama za različite vrste postrojenja.

Članak 109. (Učestalost inspekcije postrojenja)

Period između dvije posjete lokaciji se temelji na sustavnoj ocjeni rizika po okoliš koje predstavljaju predmetna postrojenja.

Period iz stavka 1. ovoga članka ne smije prelaziti jednu godinu za postrojenja za koju je izdano okolišno dopuštenje, a koja predstavljaju najviši rizik i tri godine za postrojenja za koje je izdano okolišno dopuštenje, a koja predstavljaju najniži rizik.

U slučaju da se prilikom inspekcije utvrdi važan slučaj neusklađenosti sa uvjetima propisanim okolišnim dopuštanjem u roku od 6 mjeseci od te inspekcije se obavlja dodatna posjeta lokaciji.

Članak 110. (Sustavna ocjena rizika po okoliš)

Sustavna ocjena rizika po okoliš iz članka 109., stavak 1. se zasniva na slijedećim kriterijima:

- potencijalni i stvarni učinak predmetnih postrojenja na ljudsko zdravlje i okoliš uzimajući u obzir nivoe i vrste emisija, osjetljivost lokalnog okoliša i rizik od nesreća i
- evidenciji uspješnosti poštivanja uvjeta iz dopuštenja i učešću u sustavima upravljanja okolišem.

Članak 111. (Nerutinske inspekcije)

Nerutinske okolišne inspekcije se vrše za istraživanje ozbiljnih žalbi vezano za zaštitu okoliša, ozbiljnih okolišnih nesreća, incidenata i slučajeva neusklađenosti, što je prije moguće, a kada je primjenljivo, prije izdavanja, revizije ili ažuriranja dopuštenja.

Članak 112. (Ovlaštenja nadležne inspekcije)

Mjerodavni inspektori imaju pravo na nesmetan pristup svim prostorijama, radnim područjima i postrojenjima radi provođenja kontrole na licu mjesta. Inspektori mogu kontrolirati sva dokumenta, uređaje i materijale koji se nalaze u postrojenjima, uzimati uzorke i provoditi mjerenja, odnosno vršiti kontrolu nad svim mjestima gdje postoji mogućnost ugrožavanja okoliša.

Pravno lice čiji rad podliježe nadzoru dužno je omogućiti provođenje inspeksijskog nadzora, dati na uvid potrebnu dokumentaciju i pružiti sve potrebne podatke i obavještenja.

O izvršenom nadzoru, utvrđenom stanju i preduzetim, odnosno izvršenim mjerenjima, inspektor je dužan da sačini zapisnik.

Članak 113. (Kršenje uvjeta propisanih okolinskim dopuštanjem)

U slučaju kršenja uvjeta propisanih okolinskim dopuštanjem, operater će:

- odmah o tome informirati mjerodavni organ za provedbu inspeksijskog nadzora
- odmah poduzeti mjere potrebne kako bi se osigurala usklađenost u najkraćem mogućem periodu.

Mjerodavni organ za provedbu inspeksijskog nadzora će operatera obavjestiti o svim komplementarnim mjerama za koje isto smatra neophodnim kako bi se ponovo uspostavila usklađenost te tražiti da neka od njih poduzme kako bi se ponovo uspostavila usklađenost.

Kada kršenje uvjeta iz dopuštenja predstavlja neposrednu opasnost za ljudsko zdravlje ili prijeti da odmah izazove znatan neželjeni učinak na okoliš, mjerodavni organ za provedbu inspeksijskog nadzora će narediti obustavljanje rada dok se ne osigura usklađenost.

O kršenju uvjeta propisanih dopuštanjem u skladu sa ovim člankom, mjerodavni organ za provedbu inspeksijskog nadzora će obavjestiti organ koji je izdao predmetnu okolišnu dopuštenje u roku od 15 dana putem izvještaja.

Članak 114. (Pristup zapisniku o inspekciji postrojenja)

Zapisnik o izvršenoj inspekciji za postrojenja za koja se izdaje okolišno dopuštenje mora biti dostupan operateru postrojenja nad kojim je izvršena inspekcija u roku od 30 dana od završetka inspekcije.

Inspektorat će zapisnik dostaviti operateru ili lično ili putem pošte.

Zapisnik iz stavka 1. ovoga članka mora biti dostupan javnosti u roku od 4 mjeseca od završetka inspekcije.

Zapisnik iz stavka 1. ovoga članka će biti dostupan javnosti putem internet stranice inspektorata ili javnost pravo iz stavka 2. ovoga članka može ispuniti podnošenjem zahtjeva za slobodni pristup informacijama.

Članak 115. (Godišnji izvještaj)

Inspekcija izrađuje godišnje izvještaj o radu.

Sadržaj izvještaja iz stavka 1. ovoga članka obuhvaća:

- podatke i informacije o provođenju plana i programa rada;
- podatke i informacije o poduzetim mjerama radi primjene propisa iz mjerodavnosti inspektorata,
- zajednički izvještaj o provedenim koordiniranim inspekcijskim nadzorima i o drugim aktivnostima u okviru međusobne saradnje sa drugim inspekcijama u području zaštite okoliša i
- prijedloge za unapređenje inspekcijskog nadzora u području okoliša i stanja zaštite okoliša.

Godišnji izvještaj iz stavka 1. ovoga članka Inspektorat dostavlja Vladi.

Članak 116. (Ovlaštenja inspektora)

Ako inspekcijskim nadzorom utvrdi da je povrijeđen ovaj zakon i/ili propis donesen na osnovu ovoga zakona, inspektor ima pravo i obavezu bez odgađanja:

- rješenjem narediti mjere za njihovo otklanjanje i rok;
- ukoliko utvrđene nepravilnosti nisu otklonjene u datom roku, inspektor će donijeti rješenje o zabrani rada postrojenja, odnosno pravnog lica koje obavlja djelatnost;
- izdati prekršajni nalog u skladu sa posebnim zakonom;
- podnijeti krivičnu prijavu mjerodavnom tijelu zbog krivičnog dijela i
- poduzeti druge mjere i izvršiti druge radnje koje je ovlašten poduzeti i izvršiti na osnovu ovoga zakona i/ili posebnog propisa.

Na rješenje inspektora može se uložiti žalba Ministarstvu, odnosno mjerodavnom organu za izdavanje okolišnog dopuštenja. Žalba ne odlaže izvršenje rješenja.

U slučajevima da se podnese žalba na okolišno dopuštenje koje je izdato u skladu sa relevantnim odredbama ovoga zakona i zakona o vodama koja se ne izdaje bez vodnog dopuštenja a odnosi na rješenje inspektora u pogledu emisija u vode, podnosi se Ministarstvu mjerodavnom za vode odnosno mjerodavnom organu koji je izdao vodno dopuštenje.

Članak 117.

(Inspekcijski nadzor za postrojenja sa okolišnim dopuštenjem)

Vlada će u roku od jedne godine od stupanja na snagu ovog Zakona donijeti podzakonski akt o vršenju inspekcijskog nadzora nad postrojenjima za koje je obavezno pribaviti okolišnu dozvolu koji će sadržavati slijedeće:

- detaljnu proceduru vršenja inspekcijskog nadzora nad postrojenjima za koje se izdaje okolišna dopuštenje;
- sadržaj zapisnika o izvršenom inspekcijskom nadzoru;
- potrebne kvalifikacije inspektora i
- detaljne odredbe o inspekcijskom nadzoru nad postrojenjima kod kojih može doći do nesreća velikih razmjera i značajnih nesreća.

XIII - DRAGOVOLJNI PRISTUP

Članak 118. (Sustav Eko-označavanja)

Sustav dodjele eko-oznaka uspostavlja se radi promoviranja izrade, proizvodnje, marketinga i uporabe proizvoda sa smanjenim utjecajem na okoliš u odnosu na ukupno razdoblje trajanja tog proizvoda, te radi bolje informiranosti potrošača o utjecaju proizvoda na okoliš. Eko-oznaka dodjeljuje se proizvodima i uslugama.

Eko-oznaka je amblem koji se utvrđuje provedbenim propisima.

Utjecaji na okoliš se utvrđuju na temelju ispitivanja međusobnog djelovanja proizvoda s okolišem, uključujući korištenje energije i prirodnih resursa, u odnosu na ukupan životni ciklus proizvoda.

Sustav dodjele eko-oznaka mora biti sukladan postojećim i novonastalim zdravstvenim, sigurnosnim i okolišnim zahtjevima.

Sustav dodjele eko-oznaka obavlja se na način koji omogućuje dragovoljno sudjelovanje pravnih i fizičkih osoba čiji proizvodi i usluge udovoljavaju zahtjevima ovoga sustavka, sukladno odredbama ovoga zakona i provedbenih propisa.

Članak 119. (Uvjeti za dobijanje Eko-oznake)

Eko-oznaka se može dodijeliti proizvodima dostupnim u Federaciji, koji su sukladno temeljnim okolišnim zahtjevima i kriteriju eko-oznaka uspostavljenom prema skupini proizvoda.

Pod skupinom proizvoda podrazumijeva se bilo koja vrsta proizvoda ili usluga s sličnim namjenama te se kao takve izjednačuju u smislu uporabe i opažanja od potrošača.

Da bi bila za uvrštenost u ovu vrstu označavanja skupina proizvoda mora ispunjavati sljedeće uvjete:

- biti zastupljena u znatnoj mjeri u prodaji i prometu na tržištu;
- uključivati, tokom jedne ili više faza ukupnog životnog ciklusa proizvoda, važan utjecaj na okoliš na globalnom ili regionalnom planu;
- značiti veliku mogućnost utjecaja na okoliš u smislu poboljšanja okoliša putem izbora potrošača i biti poticaj proizvođačima, ili onima koji pružaju usluge za iznalaženje konkurentne prednosti, nudeći proizvode koji odgovaraju sustavu eko-oznaka, i

- znatan su dio prodajne količine proizvoda te skupine treba nalaziti u prodaji za konačnu potrošnju i upotrebu.

Eko-oznake se ne mogu stavljati na supstance ili preparate koji su označeni kao veoma toksični i opasni po okoliš ili su karcinogeni, toksični za reprodukciju ili su mutageni, niti na proizvode koji se izrađuje u procesima u kojima postoji vjerojatnost da su izrazito opasni po ljudsko zdravlje ili okoliš ili njihova uobičajena primjena može biti opasna za potrošača.

Dodjela eko-oznaka za hranu, piće, ljekarničke ili medicinske proizvode uredit će se provedbenim propisom koji će donijeti federalni ministar okoliša i turizma.

Članak 120. (Upravljanje sustavom Eko-oznaka)

Federalno ministarstvo, sukladno provedbenim propisima, upravlja sustavom eko-oznaka od izbora skupina proizvoda i njihovoga ekološkog kriterija do dodjele eko-oznake i zaključenja ugovora koji se odnosi na uvjete uporabe oznake.

Izbor skupina proizvoda i ekološki kriterij tih skupina se uspostavlja nakon konzultacija s predstavnicima interesnih skupina u području industrije, trgovine, potrošačkih organizacija i organizacija za pitanje okoliša. Interesne skupine same biraju svoje predstavnike ovisno od skupine proizvoda o kojima se radi.

Federalni ministar utvrđuje pravila postupka provedbenim propisom.

Članak 121. (Procedura za dobijanje i korištenje Eko-oznake)

Eko-oznaka se dodjeljuje na temelju dragovoljnih zahtjeva podnesenih od proizvođača, uvoznika, snabdjevača uslugama, trgovaca, maloprodajnih trgovaca.

Odluku o dodjeli eko-oznake donosi Federalno ministarstvo nakon provjere jesu li ispoštovani zahtjevi ekološkog kriterija za te skupine proizvoda.

Eko-oznaka dodjeljuje se za razdoblje od tri godine.

Federalno ministarstvo zaključuje ugovor s podnositeljem zahtjeva za eko-oznaku kojim se utvrđuju uvjeti korištenja oznake i povlačenje ovlaštenja za korištenje oznake.

Troškovi obrade zahtjeva i pristojbe za korištenje oznake uređuju se provedbenim propisom iz članka 120. stavka 3. ovoga zakona.

Eko-oznaka se ne može koristiti, niti se može pozivati na eko-oznaku pri reklamiranju dok se ne izvrši dodjela oznake, a nakon dodjele može se koristiti samo za onu vrstu proizvoda za koju je dodijeljena.

Članak 122. (Sustav okolišnog upravljanja)

Sustav okolišnog upravljanja je sastavni dio ukupnog sustavka bilo koje organizacije (primjerice: poduzeća, instituta za istraživanje ili naobrazbu, administracijske organizacije, itd.) i obuhvaća organizacijski ustroj, odgovornosti, prakse, postupke, procese i resurse za utvrđivanje provedbe sustavka zaštite okoliša.

Glavni ciljevi sustavka iz stavka 1. ovoga članka su izvršiti procjenu i unaprjeđivanje operativnih djelatnosti u okviru zaštite okoliša, pružanje odgovarajućih informacija javnosti i stalno unaprjeđivanje operativnih djelatnosti u okviru zaštite okoliša.

Temeljni elementi sustavka okolišnog upravljanja su:

- uspostavka i provedba politike zaštite okoliša, programa i sustavka upravljanja od organizacija;
- sustavne, objektivne i periodične procjene djelovanja elemenata iz alineje 1. ovoga stavka i
- informiranje o stalnom unaprjeđivanju u području zaštite okoliša.

Članak 123. (Funkcioniranje sustavka okolišnog upravljanja)

Sustav okolišnog upravljanja i audit, upisnik koji obuhvaća uvjete sudjelovanja u tome sustavu i postupak za evidentiranje u upisniku određuju se posebnim propisom.

Organizacije koje ispunjavaju uvjete za uključivanje u sustav okolišnog upravljanja moraju se registrirati.

Registriranje organizacije, na temelju propisane okolišne izjave, obavlja mjerodavni organ.

Za registriranje organizacije, poduzeće mora ispunjavati sljedeće uvjete:

- usvojiti mjere zaštite okoliša koje, osim što moraju biti sukladne određenim zakonskim uvjetima, koji se odnose na pitanja okoliša, moraju obuhvaćati obveze kojima je cilj stalno unaprjeđivanje u području zaštite okoliša, u smislu smanjivanja štetnog utjecaja na okoliš do razine koja odgovara ekonomski izvodljivoj primjeni odgovarajućih najboljih raspoloživih tehnologija;
- obavljati okolišne preglede;
- uvesti program zaštite okoliša i sustav okolišnog upravljanja primjenjiv za sve djelatnosti na tome mjestu. Programu zaštite okoliša cilj je ostvarivanje obaveza sadržanih u mjerama zaštite i poboljšanja okoliša i unaprjeđivanje rada;
- provoditi audit i doprinositi auditu u pogledu zaštite okoliša;
- uspostaviti ciljeve na najvišoj razini odgovarajućeg sustavka upravljanja koji su usmjereni ka stalnom unaprjeđivanju rada u području zaštite okoliša, u smislu određivanja audita i revidirati programe za zaštitu okoliša kako bi se omogućilo ostvarivanje ciljeva;
- pripremiti okolišni iskaz koji se objavljuje javno;
- imati sustavne mjere zaštite okoliša, program, sustav upravljanja, izvršiti pregled ili postupak nadzora i okolišnog iskaza ili provjeriti odgovara li okolišni iskaz zahtjevima neovisnih verifikatora i
- dostaviti važeći okolišni iskaz mjerodavnom organu.

Članak 124. (Dragovoljni sporazumi)

Zaključivanje dragovoljnih sporazuma između organa koji zastupaju određene interese, skupina potencijalnih zagađivača ili potencijalnih zagađivača ili pojedinačnih zagađivača i mjerodavnih organa uređuje se posebnim propisima kako bi se zadovoljili okolišni zahtjevi na okolišno prihvatljiv i ekonomski učinkovit način.

Članak 125.

(Uvjeti za zaključivanje dragovoljnih sporazuma)

Za zaključivanje dragovoljnih sporazuma potrebno je:

- uspostaviti proces konzultacija u kojemu bi zainteresirane strane mogle dati svoje mišljenje o nacrtu sporazuma;
- zaključiti ugovor koji je obvezujući i može obuhvatiti sankcije primjenjive u slučaju nepoštivanja ugovora;
- konkretne ciljeve ugovora iskazati brojčanim vrijednostima;
- uspostaviti prijelazne ciljeve definirati rok radi postizanja postupnog pristupa i
- definirati monitoring.

Sporazum se objavljuje u "Službenim novinama Federacije BiH".

XIV - FINANCIRANJE ZAŠTITE OKOLIŠA

Članak 126. (Fondovi za zaštitu okoliša)

Federalni fond za zaštitu okoliša i energetske efikasnosti i kantonalni fondovi za zaštitu okoliša i energetske efikasnosti osnivati će se zakonom s ciljem unaprjeđivanja razvoja ekonomskog ustroja povoljnog po okoliš; sprječavanja štete po okoliš; otklanjanja nastale štete po okoliš; očuvanja zaštićenih prirodnih područja; motiviranja i unaprjeđivanja najbolje raspoložive tehnologije i alternativa; unaprjeđivanja ekološke svijesti javnosti i istraživanja okoliša, poboljšanje energetske efikasnosti u industrijama, zgradarstvu i sustavima javne potrošnje energije, poticanju proizvodnje energije iz obnovljivih izvora i njene potrošnje.

Članak 127. (Struktura sredstava Fonda)

Sredstva Federalnog fonda za zaštitu okoliša i energetske efikasnosti čine:

- sredstva iz proračuna Federacije;
- donacije, zajmovi i krediti;
- naknade za obavljanje djelatnosti korištenjem resursa i
- financijski instrumenti koji obuhvaćaju naknade utvrđene odredbama od članka 128. do 135. ovoga zakona, te Zakona o obnovljivim izvorima energije.

Propisom iz članka 126. ovoga zakona utvrdit će se visina i način obračuna i raspodjele iz stavka 1. ovoga članka.

XV - ODGOVORNOST ZA ŠTETU U OKOLIŠU

Članak 128. (Načela utvrđivanja odgovornosti za štetu u okolišu)

Radi sprječavanja nanošenja štete okolišu i osiguranje odgovarajuće naknade, ovim zakonom uređuje se odgovornost za djelatnosti opasne po okoliš, sanaciju štete nanosene okolišu, teret dokazivanja, pristup informacijama o odgovornim osobama,

pravila za davanje prava nevladinim organizacijama i dužnost odgovornih osoba da nadoknade štetu.

Članak 129. (Odgovornost za djelatnosti opasne po okoliš)

Operator koji obavlja djelatnost opasnu po okoliš odgovoran je za štetu nanесenu tom djelatnošću ljudima, imovini i okolišu, bez obzira na krivnju.

Djelatnosti opasne po okoliš su one koje predstavljaju značajan rizik za ljude, imovinu ili okoliš i to:

- upravljanje lokacijama opasnim po okoliš;
- oslobađanje genetički modificiranih organizama i
- oslobađanje mikroorganizama.

Lokacije predstavljaju opasnost po okoliš zbog načina na koji se njima upravlja ili zbog materijala koji se na njima koriste, kao što su rudnici, nalazišta mineralnih ulja ili rafinerije, postrojenja za snabdijevanjem plinom i taljenje, termoelektrane, koksne peći, postrojenja za proizvodnju i obradu metala i minerala, kemijska postrojenja, postrojenja za tretman, spaljivanje i skladištenje otpada, postrojenja za tretman otpadnih voda, klaonice, bojaonice i kožare, postrojenja za proizvodnju papira, brane, plinovodi ili naftovodi i skladišta tekućih atmosferskih plinova.

Organizmi su bilo koje biološke jedinice sposobne za reprodukciju ili prenošenje genetičkog materijala.

Mikroorganizmi su bilo koje mikrobiološke jedinice, stanične ili bestanične, sposobne za replikaciju ili prijenos genetičkih tvari.

Ukoliko više operatora zajedno obavlja opasnu djelatnost odgovornost snose zajednički. Za lokacije na kojima je rad prestao, odgovornost snosi posljednji operator.

Članak 130. (Izuzeci od odgovornosti)

Operator nije odgovoran za štetu uzrokovanu:

- ratom ili nekom posebnom prirodnom pojavom;
- od strane treće osobe čija je namjera nanošenje štete ili
- zbog posebnih naredbi i mjera mjerodavnih organa koje su izravno prouzročile štetu.

Operator se oslobađa odgovornosti za štetu ukoliko dokaže da je primijenio odgovarajuće mjere zaštite koje su okolnosti zahtijevale kako bi spriječio ili ublažio štetu.

Članak 131. (Pretpostavka uzročnosti)

Ukoliko djelatnost opasna po okoliš može uslijed specifičnih okolnosti slučaja prouzročiti štetu smatrat će se da je šteta nastala tom aktivnošću.

Djelatnost koja prouzroči štetu se procjenjuje na temelju načina rada, korištenih postrojenja, vrste i koncentracije tvari koje se upotrebljavaju ili nastaju tom aktivnošću, genetički modificiranih organizama ili mikroorganizama, meteoroloških uvjeta kao i vremena i mjesta nastanka štete.

Pretpostavka uzročnosti se odbacuje ukoliko operator dokaže da nije prouzročio štetu ili ukoliko dokaže kako je vjerojatnije da je štetu prouzročio drugi operator ili neka druga okolnost.

Članak 132. (Pravo na informiranje)

Svatko tko tvrdi da je pretrpio štetu aktivnošću opasnom po okoliš može u bilo koje vrijeme zahtijevati podatke od operatora o okolnostima koje su od utjecaja na dokazivanje da je dana djelatnost prouzročila štetu.

Operator protiv kojeg je podnesena tužba za naknadu štete ima pravo na informacije od drugog operatora sukladno stavku 1. ovoga članka.

Članak 133. (Financijska jamstva)

Operator koji obavlja djelatnost opasnu po okoliš dužan je putem osiguranja ili na neki drugi način osigurati sredstva za naknadu eventualne štete.

Članak 134. (Šteta nanescna okolišu)

Ukoliko opasna djelatnost nanosi štetu okolišu operator je dužan nadoknaditi troškove procjene štete i troškove mjera za vraćanje u prijašnje stanje.

Zahtjev za naknadu štete obuhvaća i troškove mjera za sprječavanje ili ublažavanje štete nanescne okolišu kao i visinu štete nanescnu osobama i imovini koje su prouzročene tim mjerama.

Troškove iz stavkaka 1. i 2. ovoga članka snosi operator čija je djelatnost nanijela štetu.

Članak 135. (Naknada za izazvanu štetu po okoliš)

Ukoliko se šteta nanescna okolišu ne može sanirati odgovarajućim mjerama, osoba koja je prouzročila štetu odgovorna je za nadoknadu u visini vrijednosti uništenog dobra.

Visina naknade treba biti približna ekonomskoj i ekološkoj vrijednosti uništenog dobra. Ukoliko se ta vrijednost ne može utvrditi uobičajenim ekonomskim metodama, sud će utvrditi visinu štete po principu jednakosti uzimajući u obzir potrebne troškove sanacije, rizik koji djelatnost znači za okoliš, stepen individualne odgovornosti i korist stečenu nanošenjem štete okolišu.

Ukoliko odgovorna osoba nije prouzročila štetu namjerno ili krajnjom nepažnjom ili ukoliko je odgovorna osoba slabog imovnog stanja te bi ga isplata dovela u oskudicu, sud može smanjiti iznos naknade na razumnu razinu.

Federacija zadržava pravo na naknadu štete ukoliko nema drugih osoba koje imaju to pravo.

Članak 136. (Primjena Zakona o obligacionim odnosima)

Pitanja o odgovornosti za štetu nanescnu okolišu koja nisu posebno uređena ovim zakonom primjenjuju se opća pravila Zakona o obligacijskim odnosima.

XVI - MEĐUENTITETSKA SURADNJA

Članak 137. (Međuentitetsko tijelo za okoliš)

Međuentitetsko tijelo za okoliš uspostavlja se odlukama Vlade F BiH i Vlade Republike Srpske.

Međuentitetsko tijelo za okoliš sastoji se od osam članova. Četiri članka imenuje Vlada F BiH, a četiri članka imenuje Vlada Republike Srpske.

U cilju osiguranja odgovarajuće koordinacije i saradnje po pitanjima zaštite okoliša koja osim međuentitetske saradnje zahtjeva i saradnju sa Distriktnom Brčko i državnim ministarstvom mjerodavnim za okoliš, u radu Međuentitetskog tijela za okoliš će učestvovati i jedan predstavnik kojeg imenuje nadležna služba za zaštitu okoliša Distrikta Brčko i dva predstavnika kojeg imenuje ministarstvo mjerodavno za okoliš Bosne i Hercegovine.

Međuentitetsko tijelo za okoliš se redovno sastaje najmanje šest puta godišnje i donosi odluke na osnovu konsenzusa.

Organizacija i način rada Međuentitetskog tijela za okoliš utvrdit će se usaglašenim odlukama entitetskih vlada.

Mjerodavni organi i druge službe organa uprave, upravne organizacije iz oba entiteta dužni su pružati administrativnu podršku Međuentitetskom tijelu za okoliš, provoditi odluke Međuentitetskog tijela za okoliš sukladno ovlaštenjima utvrđenim entitetskim propisima.a

Članak 138. (Mjerodavnost međuentitetskog tijela za okoliš)

Međuentitetsko tijelo za okoliš se bavi svim pitanjima iz području okoliša koja zahtijevaju usaglašen pristup entiteta, kao i drugim pitanjima koja su prenesena na Međuentitetsko tijelo za okoliš od entiteta ovim zakonom i drugim entitetskim i državnim propisima, a osobito pitanja:

- međunarodnih sporazuma i programa u području okoliša;
- saradnje s međunarodnim organizacijama i drugim zemljama;
- koordiniranje primjene i donošenja zakona i drugih propisa;
- koordiniranja monitoringa provedbe standarda i procedura za okoliš;
- davanja preporuka za uspostavljanje usuglašenih standarda kvalitete okoliša na razini entiteta;
- koordiniranje entitetskih akcijskih planova i drugih programa i planova u području okoliša;
- koordiniranje monitoringa i sustavka informiranja i
- prikupljanje i razmjena informacija.

Međuentitetsko tijelo za okoliš pruža stručnu pomoć mjerodavnim entitetskim ministarstvima.

Međuentitetsko tijelo za okoliš je dužno osigurati da su interesi oba entiteta, Distrikta Brčko i Bosne i Hercegovine uzeti u obzir pri planiranju i realizaciji projekata koji mogu imati odgovarajući međusobni utjecaj na okoliš, kako unutar Bosne i Hercegovine tj. između entiteta i Distrikta Brčko, tako i u prekograničnom kontekstu.

Članak 139.

(Međuentitetski program zaštite okoliša)

Međuentitetsko tijelo za okoliš donosi Međuentitetski program zaštite okoliša.

Međuentitetski program zaštite okoliša obuhvaća pitanja koja zahtijevaju usaglašen pristup entiteta i Distrikta Brčko, uz odgovarajuće usaglašavanje i koordinaciju sa mjerodavnim državnim ministarstvima za ona pitanja koja su vezana za međunarodnu saradnju i međunarodne obaveze Bosne i Hercegovine iz oblasti zaštite okoliša.

Međuentitetski program zaštite okoliša izrađuje zajednička radna skupina koju čine po četiri predstavnika koje imenuju entitetski ministri mjerodavni za okoliš i po jedan predstavnik Distrikta Brčko i državnog ministarstva Bosne i Hercegovine mjerodavnog za okoliš.

Međuentitetski program zaštite okoliša se radi periodično za period od četiri godine, i služi kao osnova za izradu godišnjih planova Međuentitetskog tijela za okoliš.

Međuentitetsko tijelo za okoliš će na svojoj prvoj sjednici nakon stupenja na snagu ovoga zakona utvrditi konkretna zaduženja i dinamiku izrade prvog Međuentitetskog programa zaštite okoliša.

Članak 140. (Međunarodna suradnja)

Međuentitetsko tijelo za okoliš, uz koordinaciju i saradnju sa državnim ministarstvom Bosne i Hercegovine mjerodavnim za okoliš sudjeluju u međunarodnoj saradnji iz oblasti zaštite okoliša putem mjerodavnog ministarstva Bosne i Hercegovine.

Koordinacija i saradnja entitetskih institucija mjerodavnih za zaštitu okoliša, Međuentitetskog tijela za okoliš, službe nadležne za zaštitu okoliša Distrikta Brčko i državnog ministarstva Bosne i Hercegovine mjerodavnog za oblast zaštite okoliša će biti uređena posebnim propisom na nivou Bosne i Hercegovine.

XVII - KAZNE ODREDBE

Članak 141. (Novčane kazne)

Novčanom kaznom u iznosu od **3.000,00 KM do 15.000,00 KM** kaznit će se za prekršaj svaka pravna osoba koja:

- prekrši zahtjeve iz članka 23, 64, 85, 86, 88, 89, 90, 93 i 103. ovoga zakona;
- izgradi ili upravlja radom pogona i postrojenja ili obavlja djelatnosti bez pribavljenog okolišnog dopuštenja ili oprečno okolišnom dopuštenju ili propisima;
- ne ispunjava zahtjeve ili uvjete utvrđene okolišnim dopuštenjem ili propisima;
- ne podnosi mjerodavnim organima informacije, podatke ili dokumente potrebne prema ovom zakonu ili drugim propisima;
- ne izradi Plan preventivnih mjera za sprječavanje nesreća većih razmjera i ne poduzme preventivne mjere i

- ne izradi unutarnji plan intervencije i ne dostavi ga organu iz članka 97. ovoga zakona.
- Kad postojeći pogon iz članka 85 ovoga Zakona nije podnio zahtjev za izdavanje okolišnog dopuštenja.

Novčanom kaznom u iznosu od 300,00 KM do 1 500,00 KM za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba, a novčanom kaznom u iznosu od 500,00 KM do 3000,00 KM odgovorna osoba u pravnoj osobi.

XVIII - PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 142.

(Donošenje podzakonskih akata)

Federalni ministar donijet će propise iz članaka 28, 35, 54, 61, 62, 72, 76, 99, 100, 101, 117, 120 ovoga zakona u roku od godinu dana od dana stepena na snagu ovoga zakona.

Vlada F BiH donijet će propis iz članaka 22 i 47 ovoga zakona u roku od jedne godine od dana stepena na snagu ovoga zakona.

Skupština kantona donijet će propis iz članka 50. stavkac 6. ovoga zakona u roku od jedne godine od dana stepena na snagu ovoga zakona.

Međuentitetsko tijelo za okoliš donijet će propis iz članka 139. stavkac 1. ovoga zakona u roku od šest mjeseci od dana stepena na snagu ovoga zakona.

Dosadašnje Međuentitetsko tijelo za okoliš ostaje da egzistira sa istim nazivom i djelokrugom rada.

Članak 143.

(Primjena postojećih propisa)

Odredbe posebnih zakona i provedbenih propisa kojima se uređuju pitanja zaštite okoliša koji nisu u oprečnosti sa ovim zakonom nastavljaju se primjenjivati.

Članak 144.

(Stepene na snagu)

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u "Službenim novinama Federacije BiH".

Stupanjem na snagu ovoga Zakona prestaje da važi Zakon o zaštiti okoliša („Službene novine Federacije BiH“ br. 33/03 i 38/09).

OBRAZLOŽENJE ZAKONA O ZAŠTITI OKOLIŠA

I. USTAVNI TEMELJ

Ustavni temelj za donošenje Zakona o zaštiti okoliša sadržan u glavi III, članak 2. alineja c. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, prema kojem je politika zaštite čovjekove okoline u zajedničkoj nadležnosti između Federacije Bosne i Hercegovine i županija.

II. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ciljevi donošenja zakona su:

- očuvanje, zaštita, obnova i poboljšanje ekološke kvalitete i kapaciteta okoliša, kao i kvalitete života;
 - mjere i uvjeti upravljanja, očuvanja i racionalnog korištenja prirodnih resursa;
 - pravne mjere i institucije očuvanja, zaštite i poboljšanja zaštite okoliša;
 - financiranje aktivnosti vezanih za okoliš i dragovoljne mjere i poslovi i zadaci organa uprave na različitim razinama vlasti.
- U skladu sa načelima saradnje i podijeljene odgovornostiovom zakonu takođe je cilj.
- smanjeno korištenje, sprječavanje opterećivanja i zagađivanja okoliša,
 - sprječavanje narušavanja, kao i poboljšanje i obnova oštećenog okoliša;
 - zaštita ljudskog zdravlja i poboljšanje uvjeta okoliša za kvalitetu života;
 - očuvanje i zaštita prirodnih resursa, racionalno korištenje resursa i takav način gospodarstva kojim se osigurava obnova resursa;
 - usklađenost drugih interesa entiteta i distrikta Brčko sa zahtjevima za zaštitom okoliša;
 - međunarodna suradnja u zaštiti okoliša; poticanje javnosti i sudjelovanje javnosti u djelatnostima koje imaju za cilj zaštitu okoliša;
 - koordiniranje gospodarstva i integriranje socijalnog i ekonomskog razvitka sukladno zahtjevima zaštite okoliša i
 - uspostava i razvitak institucija za zaštitu i očuvanje okoliša.

Aktualni zakonski okvir zaštite okoliša u Federaciji BiH čini Zakon o zaštiti okoliša, koji je stupio na snagu 2003. godine, izmjene i dopune od 2009. godine, kao i na osnovu navedenih zakona doneseni podzakonski akti, te županijski propisi usklađeni sa ovim zakonom.

Potreba za izradom novog Zakona o zaštiti okoliša, primarno je bazirana na rezultatima projekta pod nazivom "Monitoring napretka usklađenosti okolišne legislative u zemljama jugo-istočne Europe sa legislativom Europske unije".

U okviru ovog projekta utvrđeno je da je postojeći Zakon o zaštiti okoliša, samo djelomično usklađen s pravnim propisima EU iz oblasti okoliša, te da je potrebno izmjenama i dopunama postojećih ili donošenjem novih propisa dovesti do neophodnog nivoa usklađenosti.

Pored ovih manjkavosti važno je napomenuti, da postojeći Zakon o zaštiti okoliša, kao ni izmjene i dopune istog, nisu na najbolji način prenijeli obveze koje je Bosna i Hercegovina kao država, preuzela ratifikacijom više međunarodnih konvencija i protokola relevantnih za zaštitu okoliša.

Novi Zakon o zaštiti okoliša se temelji na direktivama Europske unije i međunarodnim konvencijama.

U Zakon su u potpunosti ili djelimično ugrađene odredbe pet EU Direktiva, što predstavlja respektabilan nivo usklađenosti ovog zakona sa propisima EU.

Kako su provedbeni mehanizmi spomenutih europskih direktiva i međunarodnih konvencija sadržani u nacrtu zakona, to se nije mogla izbjeći njegova složenost i opsežnost

Predmetnim zakonom se uvode nove odredbe koje su veoma bitne za zaštitu okoliša kao što su:

-Integralnost okolišnog dopuštenja tako da se zahtjev za okolišno dopuštenje predaje samo kod jednog organa uprava, a do sada je bilo više zahtjeva

-Bitno skraćenje rokova za izdavanje okolišnog dopuštenja

-Odredbama novog zakon regulirano je pitanje obnove okolišnog dopuštenja, što do sada nije bio slučaj

-Odredbe novog zakona daju podlogu za izradu podzakonskih propisa kojim se definišu kategorije pogona i postrojenja, kao i nadležnost za postupanje

-Detaljno obrađena strateška procjena uticaja na okoliš

U sadržajnom i operativnom smislu ovim Zakonom se uređuju:

I - OPĆE ODREDBE (članak 1 - 3)

II – DEFINICIJE (članak 4)

III- NAČELA ZAŠTITE OKOLIŠA (članak 5 – 11)

IV- ZAŠTITA SASTAVNICA OKOLIŠA (članak 12 – 21)

V- INFORMIRANJE I IZOBRAZBA O OKOLIŠU (članak 22 – 29)

VI- SUDJELOVANJE JAVNOSTI I PRISTUP INFORMACIJAMA O OKOLIŠU (članak 30 – 39)

VII- NADLEŽNOST (članak 40 – 45)

VIII- PLANIRANJE ZAŠTITE OKOLIŠA (članak 46 – 60)

IX- OKOLIŠNO DOPUŠTENJE I PROCJENA UTJECAJA NA OKOLIŠ (članak 61 – 87)

X- SPRJEČAVANJE NESREĆA VELIKIH RAZMJERA (članak 88 - 99)

XI- USPOSTAVA STANDARDA KVALITETE OKOLIŠA (članak 100 – 103)

XII- NADZOR (članak 104 – 117)

XIII- DRAGOVOLJNI PRISTUP (članak 118 – 125)

XIV- FINANCIRANJE ZAŠTITE OKOLIŠA (članak 126 – 127)

XV- ODGOVORNOST ZA ŠTETU U OKOLIŠU (članak 128 – 136)

XVI- MEĐUENTITETSKA SURADNJA (članak 137 – 140)

XVII- KAZNE ODREDBE (članak 141)

XVIII - PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE (članak 142 – 144)

Donošenjem novog zakona o zaštiti okoliša stepen usuglašenosti sa navedenim direktivama će se povećati na veoma visoku razinu jer su odredbe pojedinih Direktiva u Zakon implementirane u potpunosti.

Prednacrt zakona upućen je svim županijama Federacije Bosne i Hercegovine radi davanja primjedbi, mišljenja i sugestija.

Pristigli primjedbe, mišljenja i sugestije su razmotreni od strane rane grupe za izradu nacrt zakona o zaštiti okoliša, te su argumentirane i opravdane primjedbe, mišljenja i sugestije unesene u tekst nacrt zakona dok su ostale primjedbe odbačene, o čemu je županijskim tijelima upućeno adekvatno obrazloženje.

Održana je i sjednica (sastanak) Savjetodavnog vijeća za zaštitu okoliša Federacije Bosne i Hercegovine, na kojoj je prva točka dnevnog reda bila izrada prednacrt zakona o zaštiti okoliša.

Na sjednici su bili prisutni predstavnici svih županija, koji su se izjasnili o tekstu prednacrt, te preuzeli obvezu da nadležna županijska tijela upoznaju sa sadržinom prednacrt zakona i predloženim novima rješenjima u zaštiti okoliša sadržanim u prednacrtu.

III FINACIJSKA SREDSTVA

Za donošenje i provođenje predmetnog zakona u ovoj fazi nisu potrebna dodatna finacijska sredstva u proračunu Federacije Bosne i Hercegovine. Dio sredstava je planiran u Okvirnom proračunu za Akcioni plan Federalne strategije zaštite okoliša 2008 – 2018., kao i iz sredstava Fonda za zaštitu okoliša Federacije BiH i drugih izvora financiranja (IPA projekti, grant i kreditna sredstva preko Svjetske banke, te sredstva po osnovu bilateralnih ugovora BiH).

